

БУКВАР

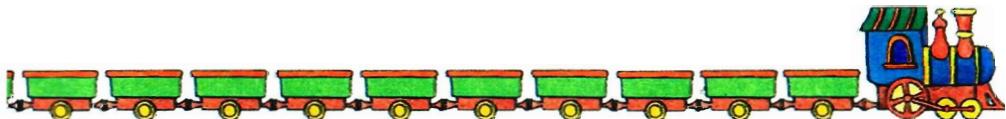
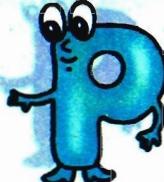
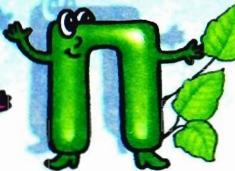
1

МІСТО АЛФАВІТ

М. С. Вашуленко
О. В. Вашуленко

БУКВАР

Підручник для 1 класу
загальноосвітніх навчальних закладів

*Рекомендовано Міністерством освіти і науки,
молоді та спорту України*

Київ
Видавничий дім «Освіта»
2012

УДК 811.161.2-028.31(075.2)

ББК 81.2Укр-922

B23

*Рекомендовано Міністерством освіти і науки,
молоді та спорту України
(наказ МОНмолодьспорту України від 07.02.2012 р. № 118)*

ВИДАНО ЗА РАХУНОК ДЕРЖАВНИХ КОШТІВ. ПРОДАЖ ЗАБОРОНЕНО

Експертизу підручника здійснював
Інститут педагогіки
Національної академії педагогічних наук України

Автори:

М. С. Вашуленко — академік Національної академії педагогічних наук України, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії і методики початкового навчання Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка;

О. В. Вашуленко — науковий співробітник лабораторії початкової освіти Інституту педагогіки Національної академії педагогічних наук України

Малюнки Н. В. Ширяєвої

Вашуленко М. С.

B23 Буквар : підруч. для 1 кл. загальноосвіт. навч. закл. / М. С. Вашуленко, О. В. Вашуленко. — К. : Видавничий дім «Освіта», 2012. — 152 с. : іл.

ISBN 978-617-656-094-4.

УДК 811.161.2-028.31(075.2)

ББК 81.2Укр-922

ISBN 978-617-656-094-4

© М. С. Вашуленко, О. В. Вашуленко, 2012
© Видавничий дім «Освіта», 2012
© Т. М. Канарська, художнє оформлення,
2012

ДЕРЖАВНИЙ ГІМН УКРАЇНИ

Музика *Михайла Вербицького*
Слова *Павла Чубинського*

Ще не вмерла України і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Приспів:

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

— завдання з логічним

— навантаженням

— візьми до уваги

— вправа на швидкісне читання
і промовляння

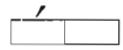
— завдання і запитання за змістом
прочитаного

— слово у схемі речення

— слово з одного складу

— двоскладове слово з наголосом
на першому складі (*квіти*)

— двоскладове слово з наголосом
на другому складі (*роса*)

— трискладове слово (*рослина*)

— речення з одного слова (*Осінь.*)

— речення з двох слів (*Іде зима.*)

• — голосний звук

— — твердий приголосний звук

— = м'який приголосний звук

— звукова схема слова *літак*

мал■вали — слово з пропущеною буквою

Не цурайтесь свого роду! — прислів'я

На ниві .

(На ниві пшениця.)

Він — — .

(Він збирає пшеницю.)

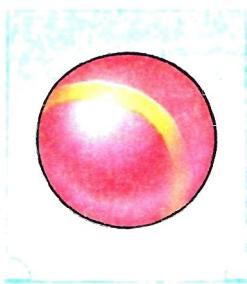
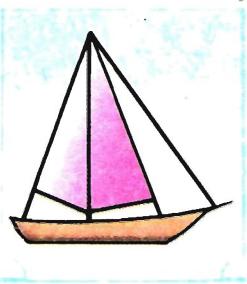
} — комбіновані
зображення речень

БАТЬКІВЩИНА

Є у сонця небо синє,
і гніздечко — у пташини,
а у кожної людини
є матуся — Батьківщина.
Наша зветься — Україна.

Ганна Чубач

L.

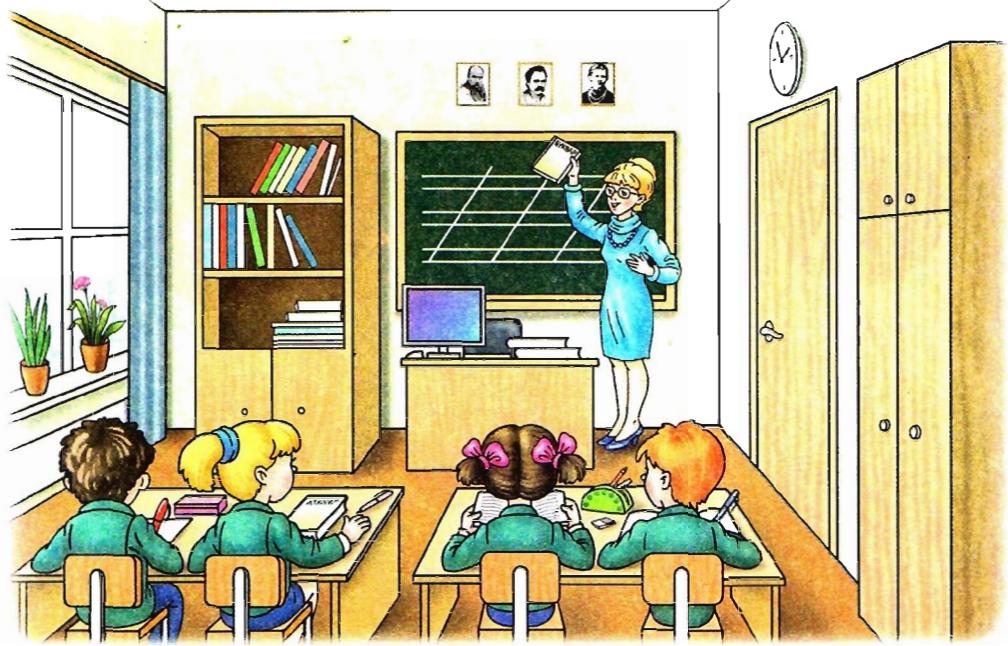
L —

L — —

— — —

— — —

— — . — — — . — — — — .

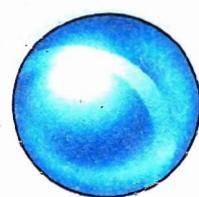
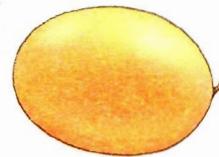
— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

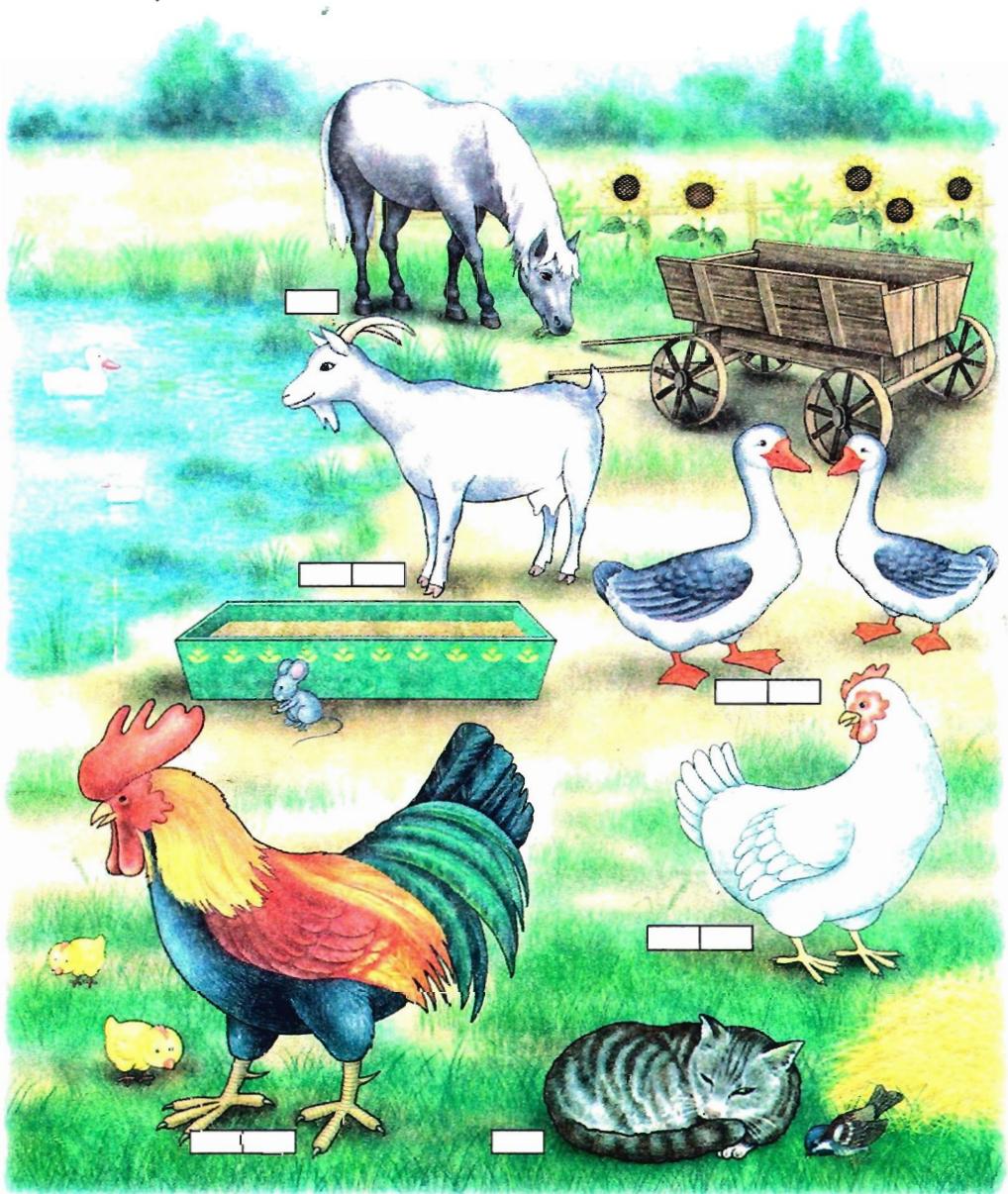
— — . — — — .

— — . — — — — .

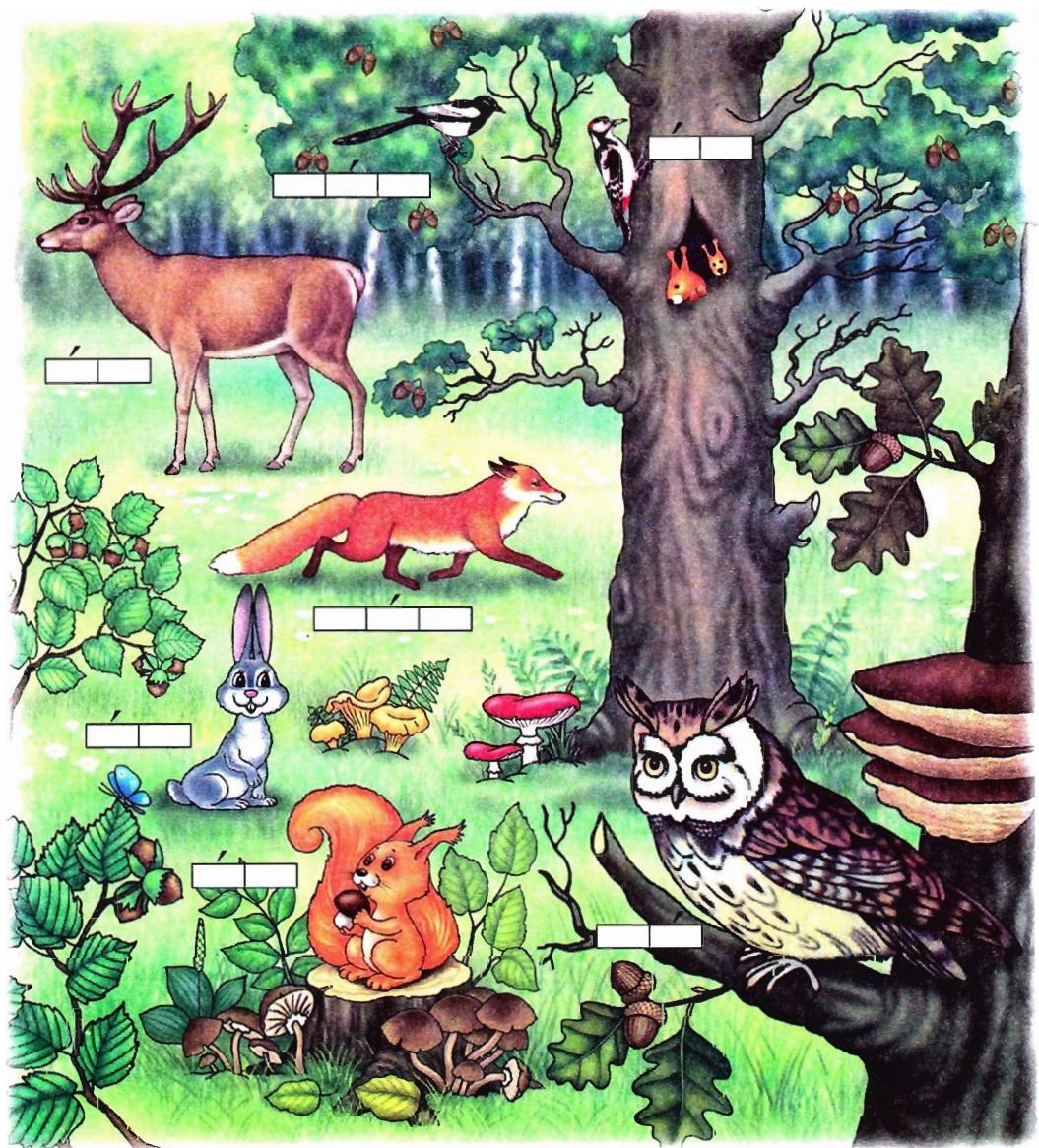

— — . — — — — .

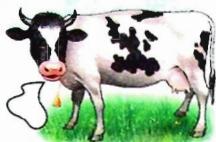

— —

— — — —

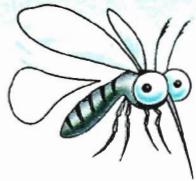
— . — . — .
— — — .

— — —

—

— — —

— — —

—

— — —

— — —

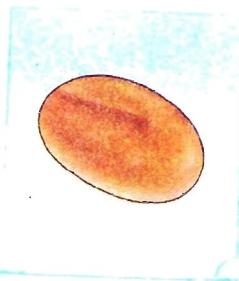
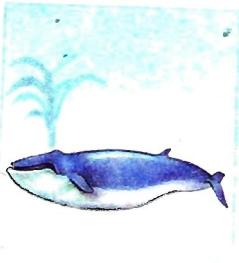
— — —

— — — —

— — — —

- - -

- - -

- - -

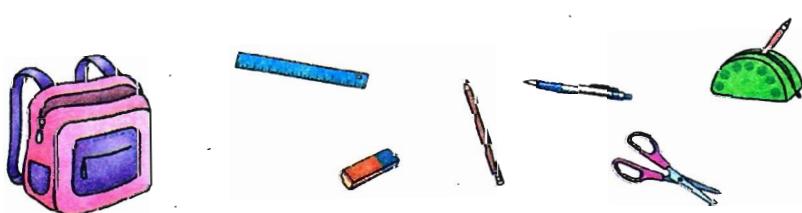
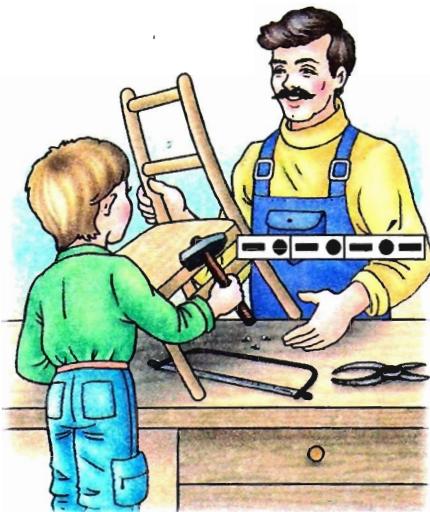
- - -

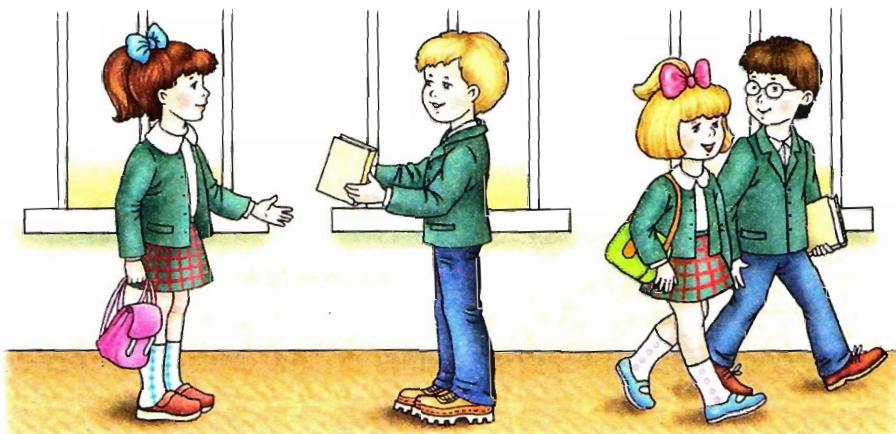
- - - - -

- - - - -

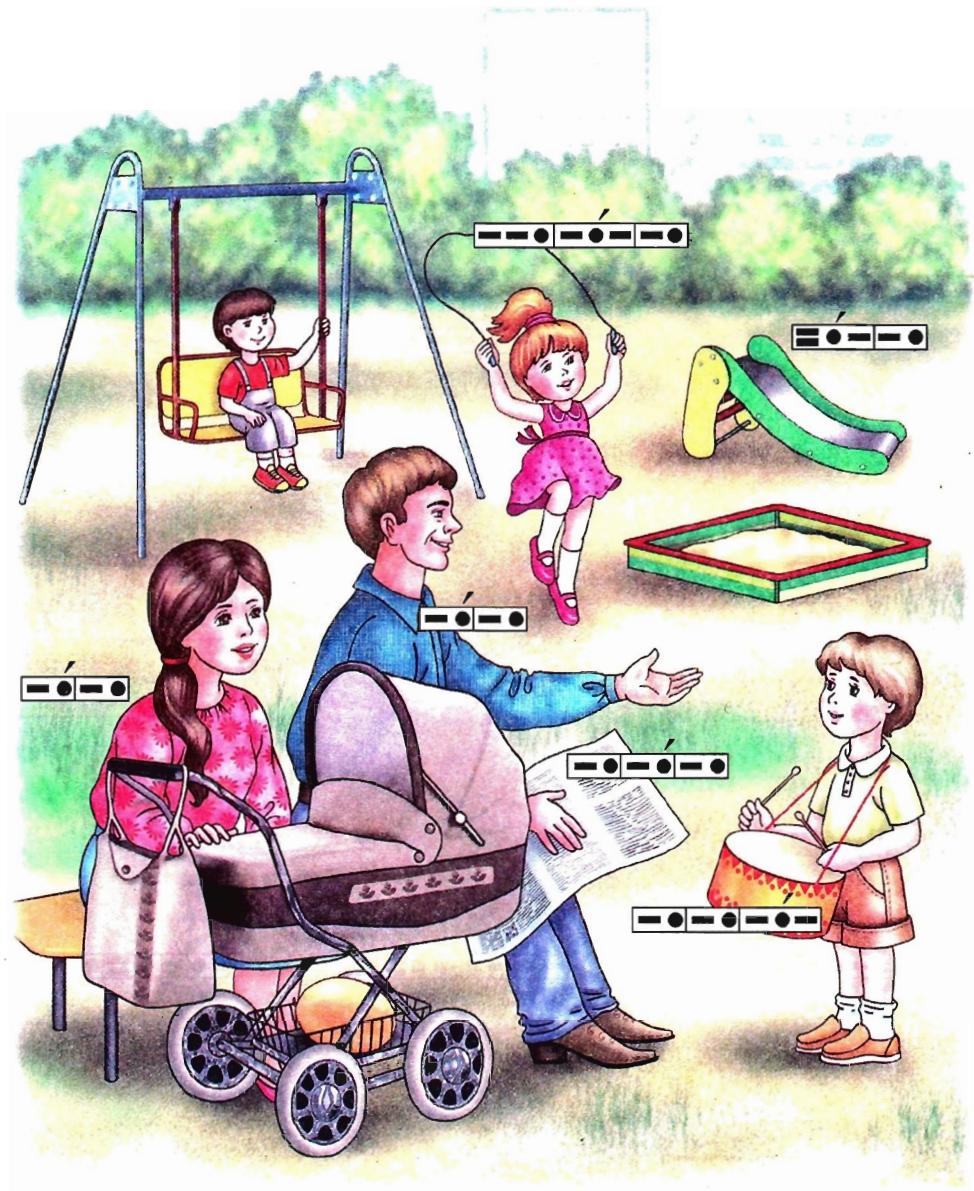
— — — — —

Aa

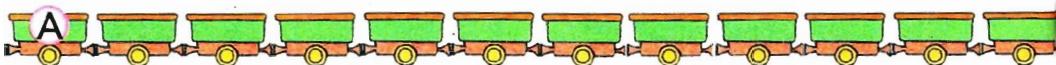
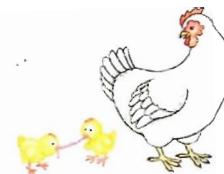
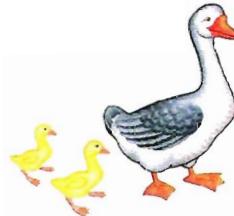
y y

	y	
y	y	y
y	a	
A	y	

y	a	y
a	y	a

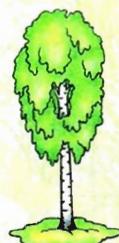

—A-y-y-y !

—A-y-y-y !

—y_y-y_y-y_y !

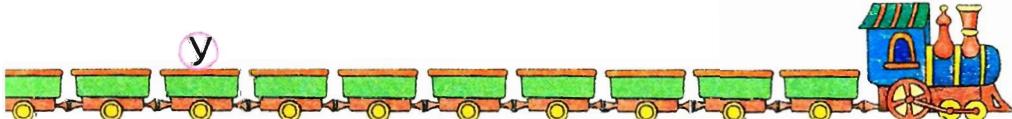

—y-y-y !

— y-y-y !

y

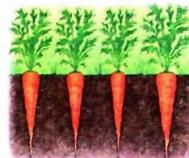
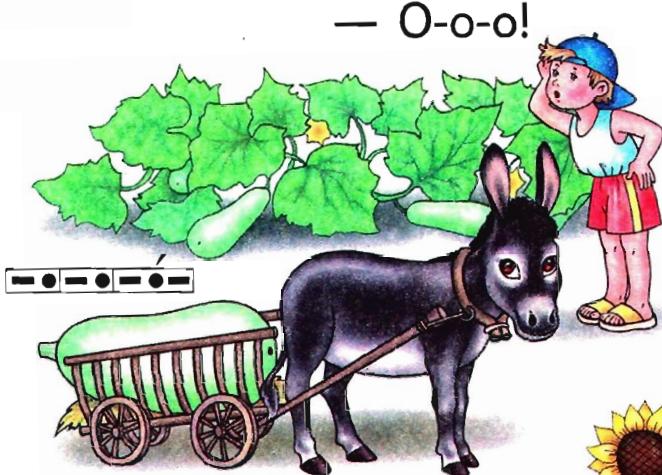

Oo

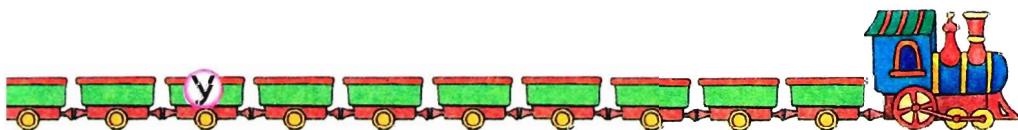
O	
O	o
O	a
O	y
A	o
y	o

— O-o-o!

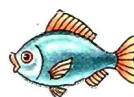

— — . — — — .

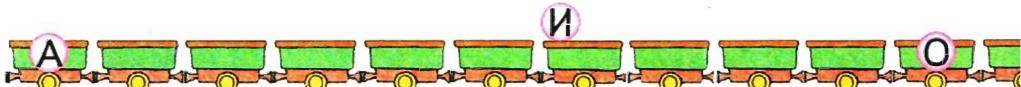
Ии

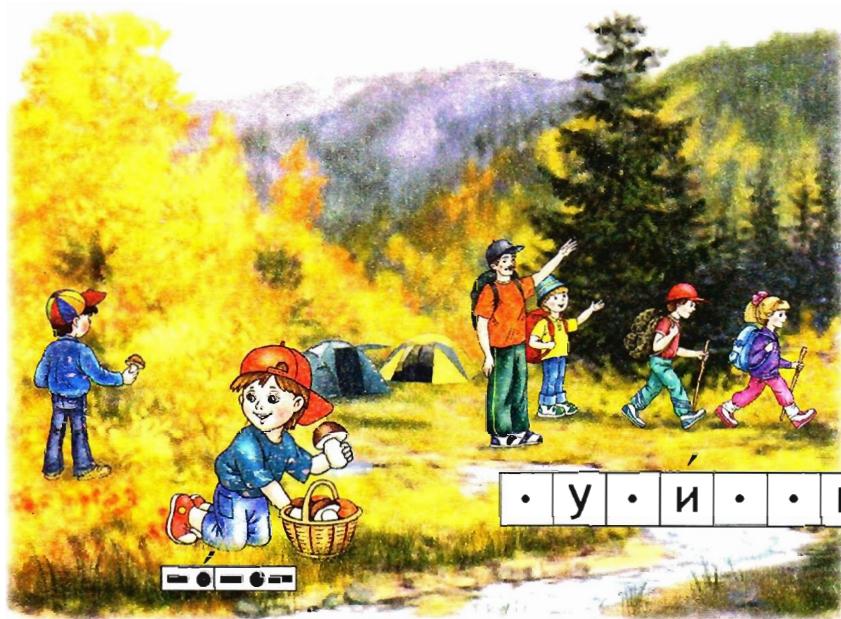

а	и
у	и
о	и

и	а
и	у
и	о

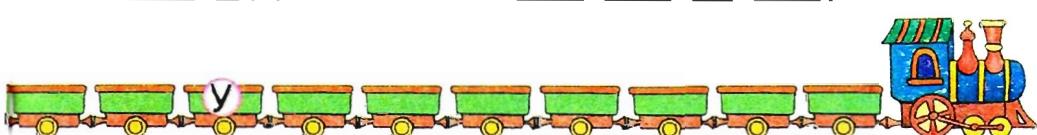

• у • и • • и

— — — .

— — — — — .

Mm

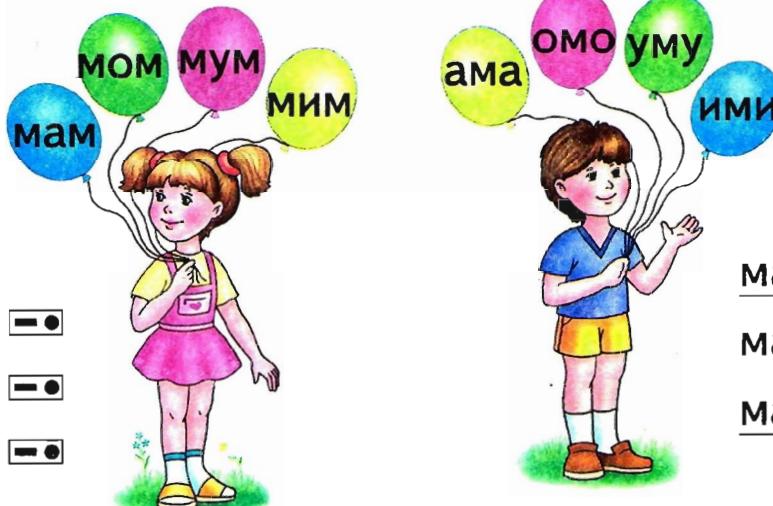

ма
му
МО
МИ

— Му!
— Му-у!
— Му-му-му!

ам
ум
ОМ
ИМ

ма — •

МО — •

му — •

Ми у мами.

Ма · и · а

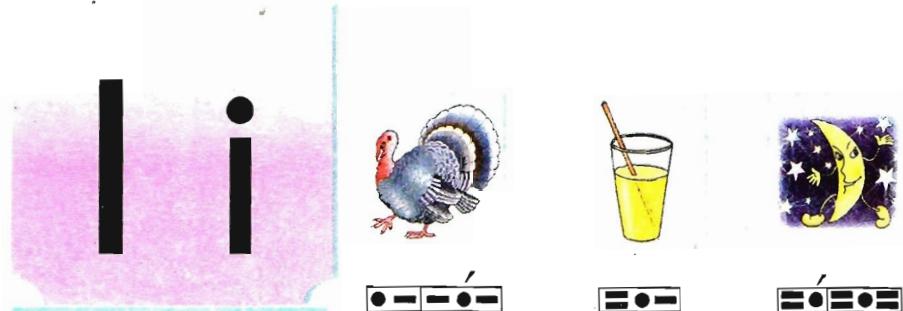
О, мама! Мамо, мамо!

У мами ____.

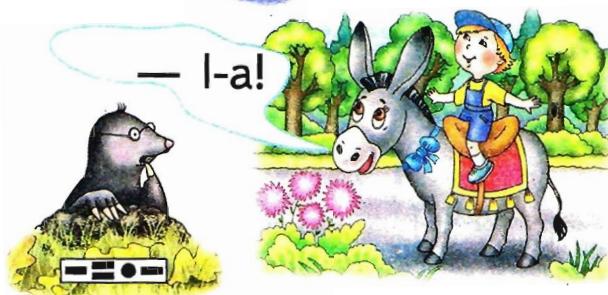
Л ____ мама?

Мама ____ — ____ — ____.

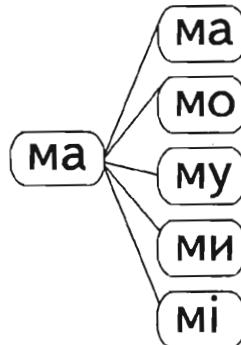
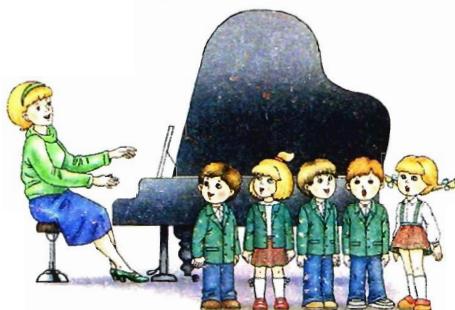

ма
му
МО
МИ
мі

ам
ум
ом
им
ім

— А — о — у — і — а ! —
 — А-а — о-о — у-у — і-і ! —

Ми і мама у ____.

Мама ____ , а ми ____ ____ .

Ми ____ маму.

Ми ____ мамі ____ .

Мамо, ____ !

Н Н

— ⚡ — ⚡ — ⚡

— ⚡ — ⚡ — ⚡

— ⚡ — ⚡

на

но

ну

ни

ні

ан

он

ун

ин

ін

— Ha!

— Но - но - но!

— Hi!

ана

ини

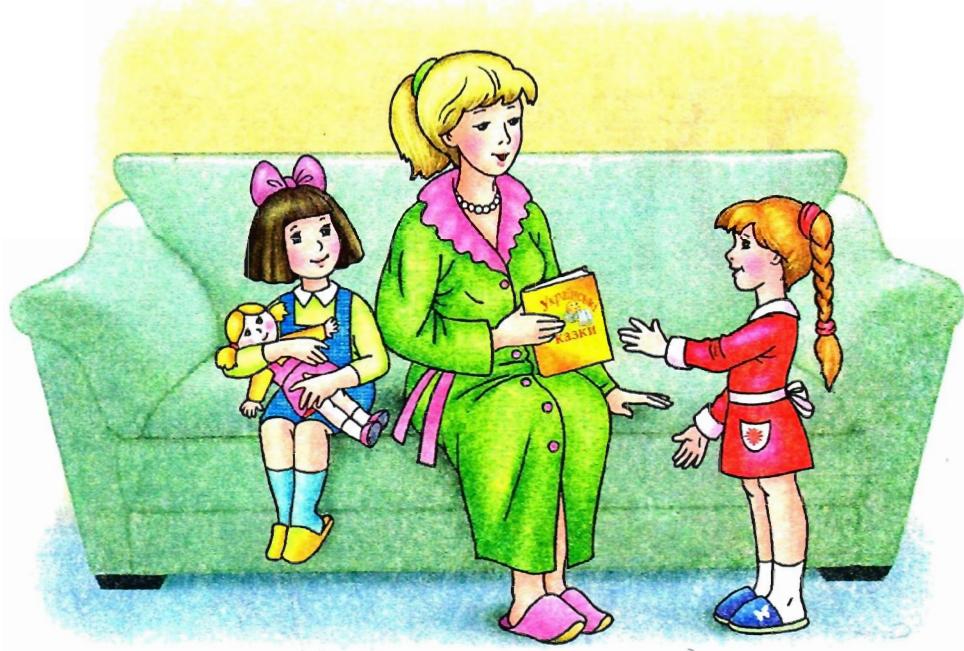
уну

іні

оно

— Ну - ну - ну!

мама Ніна Інна Ніну
мамо Ніно Інно Інну

Он мама, Інна і Ніна.

У мами — . У Ніни .

— Інно, на . Нұмо ____ нам.

Інна ___, а мама і Ніна ____.

Мама ____ Інну.

Лл

—•—•—•—

—•—•—•—•—

—•—•—•—

ла
ло
лу
ли
лі

ма — ли — на

мо
ни

—•—•—•—•—

ал
ол
ул
ил
іл

• о л о • о •

• л і •

о л а • • и

м л и н • і

• а л а •

• ў • л и • и

• ў л о • • и

лані́

лан

на лану́

лини́

мілина́

на мілині́

лин

млин

у млині́

Он лан. На лану .

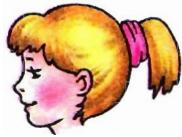
А он   .

  у млин. У млині .

А мы   .

малá
мáла

Лíна

малí
мáли

Алíна

мило
мила

Алла

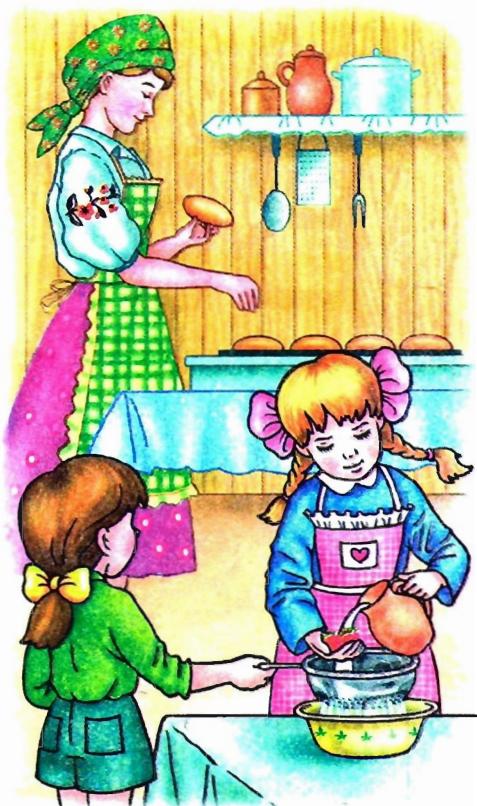
лилá
налилá

Нí?а

Мама мила малу Нілу.
А Ліна і Аліна мили ____.
Аліна мила милом.
А Ліна лилá ____.

Он малина.

Аліна і Алла ____ малину у .

А Ніна і Ліна?

А Ніна і Ліна мили малину.

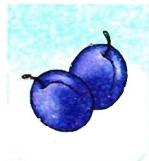
Ніна мила, а Ліна лила ____.

— Мамо, на малину!

Ми ____ мамі малину.

А мама нам ____ .

Вв

ва
ву
во
ви
ві

ав
ув
ов
ив
ів

він

вона

вого

вони

лив

вів

лила

вівів

налив

ловів

налила

наловів

мова

мовив

умова

умовив

вилив

3 2 1 4
но ви на

Іван ловив линів на міліні.

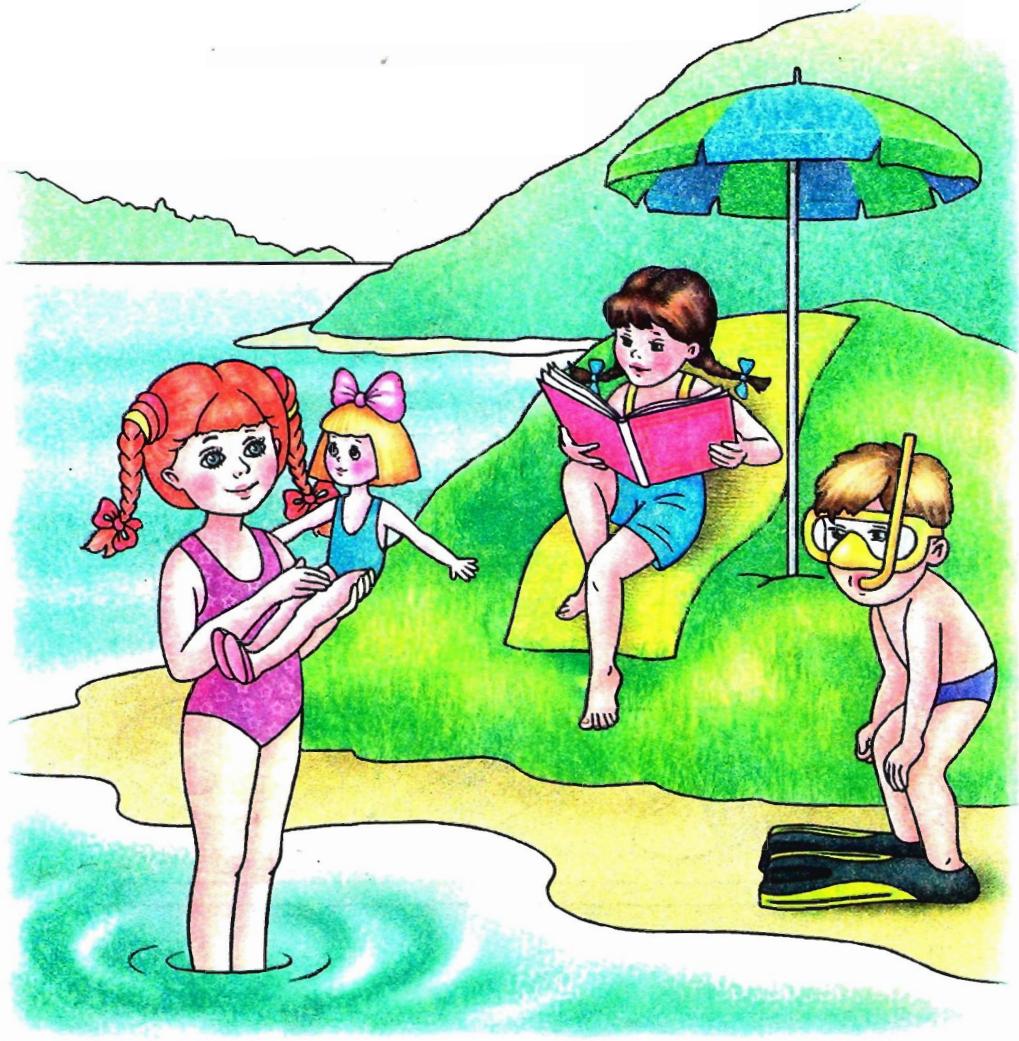
Ліна мала . Іван мав .

Вони малювали.

Іван намалював Ліні малину.

А Ліна Іванові намалювала лимон.

нова́
нові́

лава
Іван

віл — воли
він — вони

В Івана нові . У Валі нова .

Вони ____ у ____ . А в Ніни нові .

Вона ____ на ____ .

Он Ніла, Іван і Ліна. В Івана .

А в Ніли . Іван Ліні .

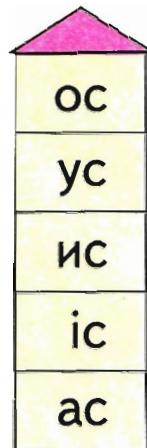
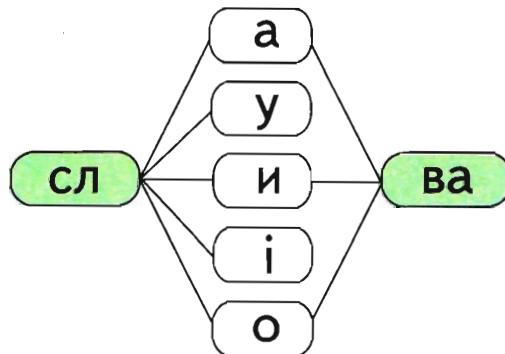
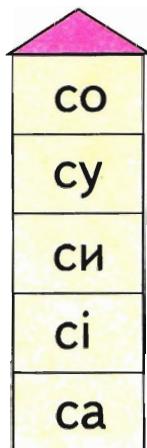
— Ліно, лови, лови!

Ліна ловила. А Ніла? Вона .

Cc

7

с он · · · о

си ни · · а

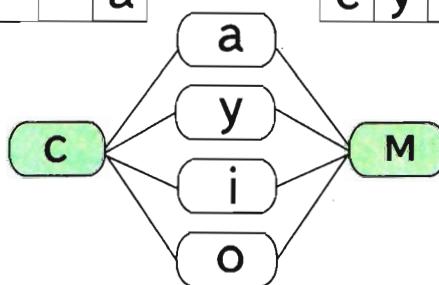
су ни · · а

сон

син

ocá

óси

нас

ніс

совá

сóви

НО — ві
 |
 СИ — ні
 |
 на — ли — ли

лис
 ліс
 ло́сі

сосна
сóсни
смола

син
 сині́

слон
слоні́

ананáс
ананáси

сáни — сині́
 сила — сíла
 слива — слава

сон — слон
 сова — слова
 Сава — Слава

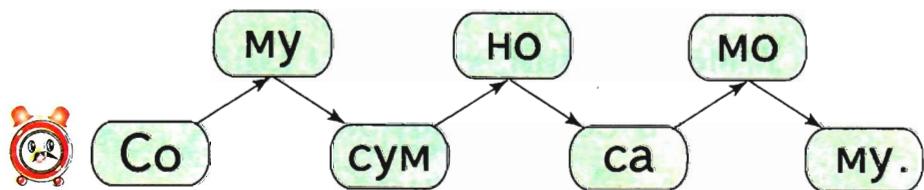
У сома вýса.

У Соні намýсóо.

 3 4 5 1 2
С О С Н А

 3 1 5 4 2
С М О Л А

носив

носила

носили

солив

солила

насоли́ли

Іван

Сава

Слава

МАМА І СИНИ

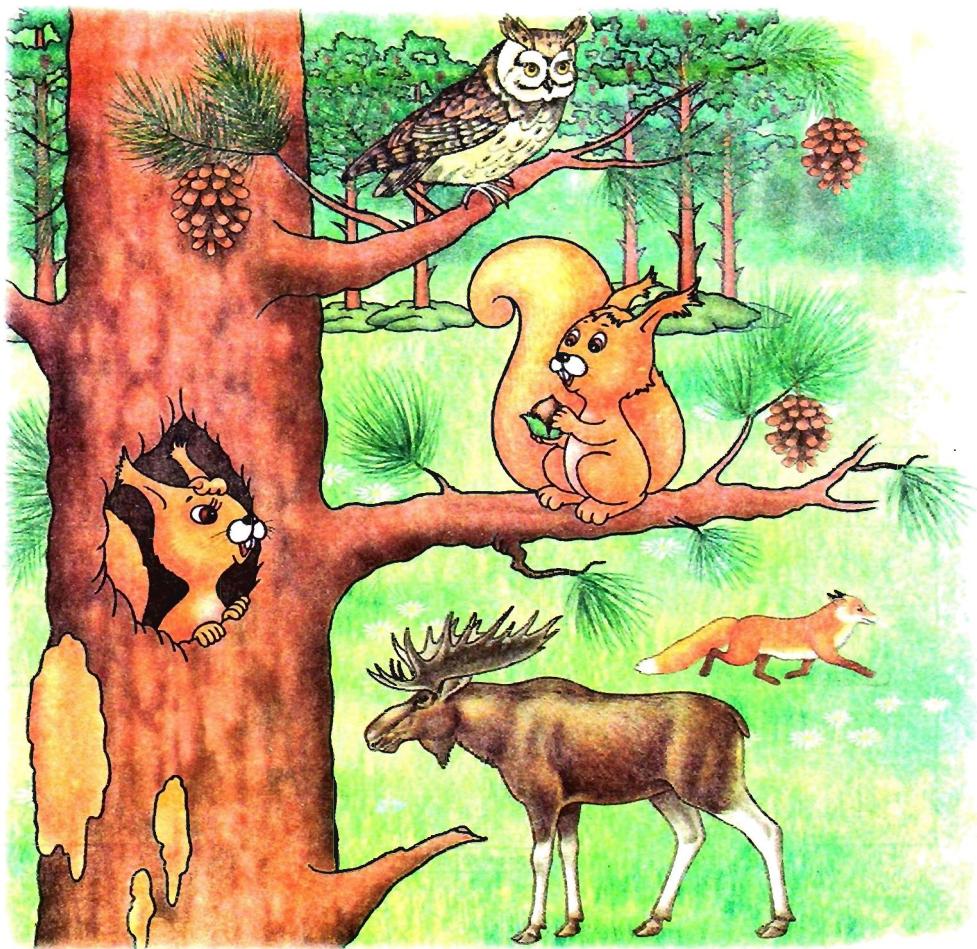
У мами сини — Іван і Слава.

Вони в соснóвому лісі.

У лісі . Іван і Слава

носили мамі . А мама

солила. Насоли́ла вісім .

У ЛІСІ

У лісі сосни. На сосні смола.

носила лісові в ____.

Он сова сіла на сосну.

А он лис і лосі. У лісі вони всі на волі.

• і л о • • а

л и с и • • а

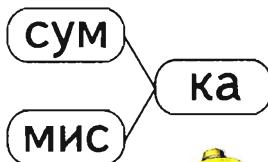
Kk

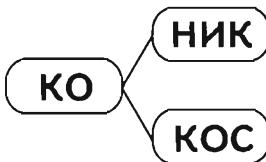
ка
ко
ку
кі
ки

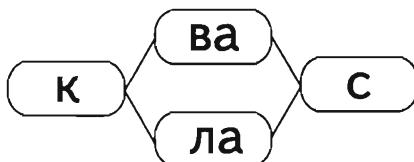
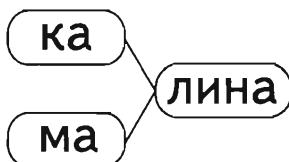
ак
ок
ук
ік
ик

1 4 3 2
К і Н О

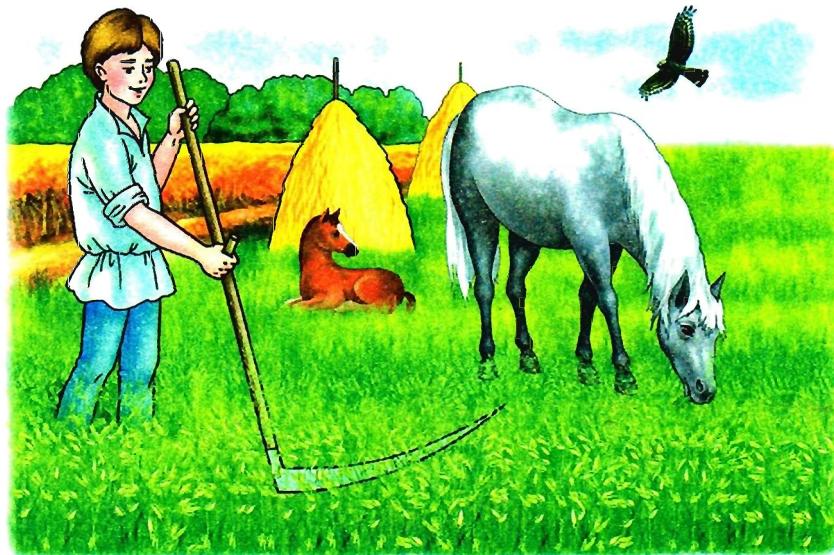
1 2 5 3 4
В і К Н О

сóкіл
сокóлик
кілóк

висóка
висóкі
вýсоко

Микола
Миколка
Миколин

МИКОЛИН СОКІЛ

У Миколи сокіл Улан і коник Вулкан.

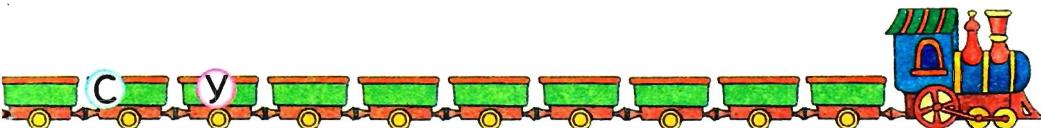
Микола косив конику овáс.

А сокіл високо лі́фав у .

Микола клíкнув сокола:

— Улан! Улан!

І сокіл — у Миколи на коліні.

вінок
віник
вікно

колиска
колисала
колисанка

Ки́ліна
Кли́м
Оксáнка

На калині колиска.
Мама колисала малу Оксанку.
Вона ____ колисанку.
Колисанка лунала і сон накликала.

Kи́ліна /кликала Кли́ма

ко́ло калини.

коло

навколо

ву́лики

вулик

скакала

скакалка

КАЛИНА

Коло вікна калина.

На калині квіи.

Он Клава і Килина.

У Клави скакалка.

А в Килини вінок.

На вінок сів .

Клаваскала коло калини.

Pp

—•—•

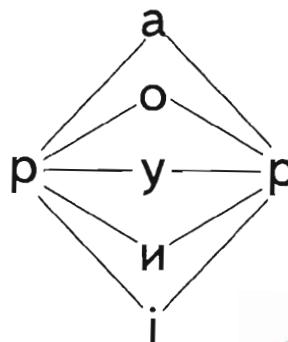

—•—•

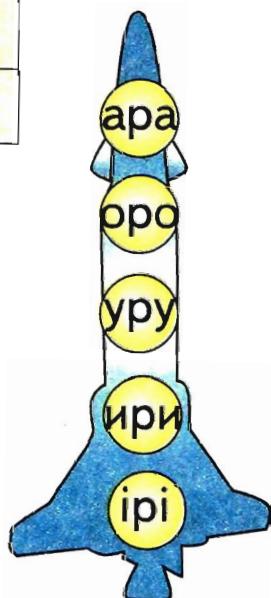

—•—•

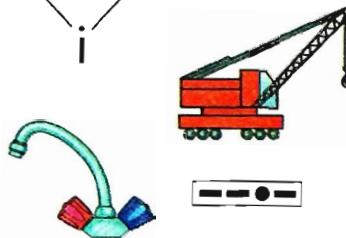
ру
ро
ра
ри
pi

ур
ор
ар
ир
ip

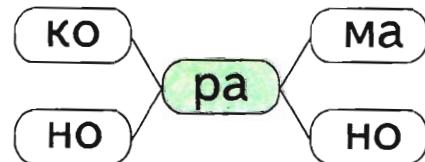
—•—•

—•—•

—•—•

РА

рак

кран

сира

сіра

РУ

рука

рукав

рулон

русалка

РО

роса

росла

кролик

корова

РИ

рис

ірис

ріска

крила

РІ

рік

ріка

ріки

крісло

СКОРОМОВКИ

Варвара варила,
а Лариса солила.

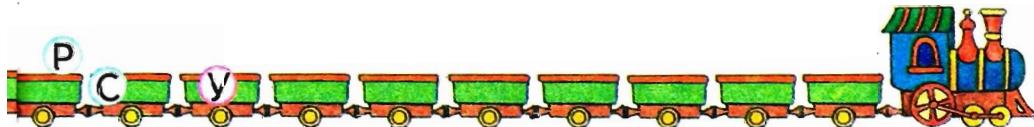
У Варвари коса.
Варвара — краса.

3 4 1 2
рано

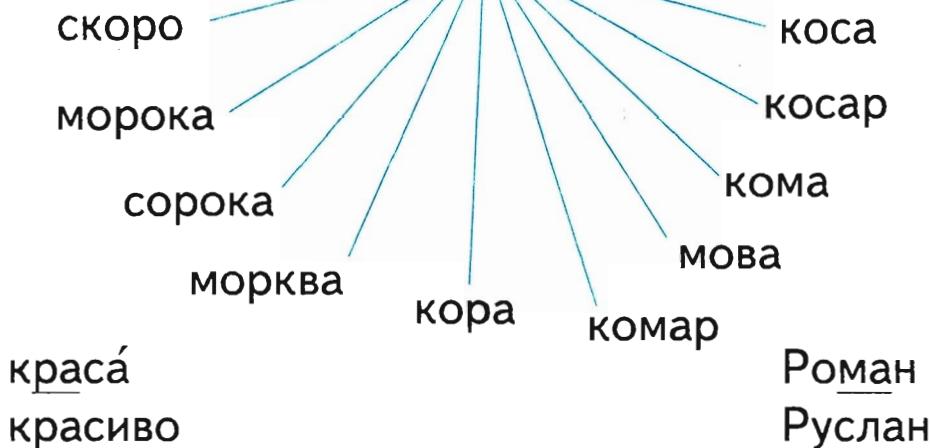
3 2 1 4 5
марка

		р	а	н	о
	р	а	н	о	к
р	а	н	к	о	м
р	а	н	к	о	в

р	а	к	и	
р	а	к	і	в
к	а	р	а	с
к	а	р	а	с

СКОРОМОВКА

У Марини росли іриси.

РАНОК КОЛО РІКИ

Ранок. На раві ранкова роса.

Он равлики і ромаки. Красиво!

А он ріка. Коло ріки Роман і Руслан.

Романко ловив окунів, линів і карасів.

А Руслан віловив рака і кинув у .

Коло сіла Мурка.

— Мурко, Мурко! — ласкаво кликав
Руслан,— на лина!

УІРИННІ РИСРІС.

П П

— • — • —

— • — • —

— • — • —

па
пу
пи
пі
по

ла

па

пал

ка

ли

пил

кріп

парк

папір

окріп

паркан

папка

ап

уп

ип

іп

оп

ПИЛИП

3 2 1 4 5
П И Л К а

півники

пускали
скакали

палили
співали

пливи
пливли

НА ІВАНА КУПАЛА

У липні на Івана Купала і співали пісні. палили водні і високо скакали. А плели вінки і пускали на воду. Вони співали:

— Пливи, вінок, пливи!

Вінки помалу пливли по воді.

співи

співав

співала

співали

пісні

піаніно

Павлик

Поліна

сопілка

скрипка

Мирослава

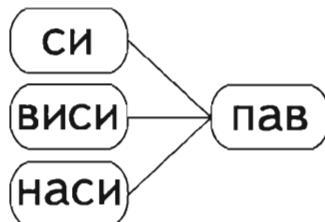
Пилип

ВЕСЕЛІ ПІСНІ

Ми у класі. У нас урок музики. У Павлика калинова сопілка.

У Поліни — скрипка. А в Мирослави Пилипівни піаніно.

Вони _____. А ми співали пісні: про ____ маки, про ____ калину, про ____ ріку.

слива
сливкі
поспіли

СЛИВИ

У Панаса поспіли сливи. Коло сливи
Павлик і мала Полінка. У Павлика повна
миска слив.

А в Поліни? У Поліни ____

Павлик висипав половину слив Поліні.

Сливи сині. А каміна?

Т Т

та
ті
то
ту
ти

ат
іт
от
ут
ит

літо
лото

тісто
місто

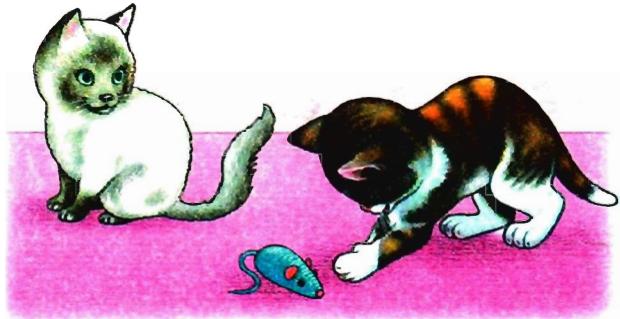
листівка
ластівка

тато
татко
татусик

Татко покатав малу Наталку на поні.

КОТИКИ

СКОРОМОВКА

Літали три, літали три,
літали три сороки.
І сіли три, і сіли три
на липу, на високу.

ТА

таксі

тарілка

лопата

стукати

стукала

постукала

ТО

торт

листóк

молоток

стáвили

вистáва

артисты

ТУ

туман

турист

кактус

Антон

Тарас

Наталка

«КОТИК І ПІВНИК»

Антон, Тарас і Наталка — артисти. Вони ставили виставу «Котик і Півник».

Тарас — Котик, Антон — Півник, а Наталка — Лиска.

Котик у лісі, а Півник у кімнаті сам.

Лиска стала коло вікна і поклікала:

— Півнику, Півнику!

А Півник:

— Ток-ток! Он там Коток!

От Лиска посыпала коло вікна проса.
Потім постукала у скло і поклікала:

— Півнику, Півнику! Тут просо!

А Півник:

— Ку-ку-рі-ку, Котику!

То Лиска і

Усі вітали артистів квітами.

Попрацюйте разом. Знайдіть українську народну казку «Котик і Півник» і прочитайте її в класі. Розподіліть ролі та підготуйте виставу за казкою.

СКОРОМОВКА

Кіт котив коток по току.

Коток потрапив на лапку коту.

Ee

мóре
океáн
кáтер

лелéка
метéлик
перепíлка

клéн
персик
смéréка

Оленка і тато у метро.

А Лесик і мама в кінотеатрі.

E +

= ЕКРАН

Оленка
Семен
Семенко

великі — малі
веселі — сумні
теплі —

ВЕСЕЛІ ІМЕНИНИ

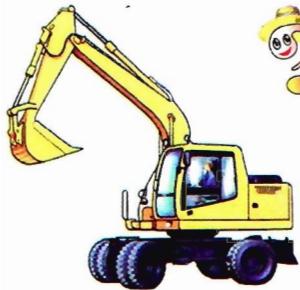
У вересні в Лесика іменини. Лесику сім років. Петрик, Оленка і Павлик тёпло привітали Лесика.

Петрик приніс ракету. Оленка — красиві квіти. А Павлик сам намалював листівку.

Лесикова мама поставила на стіл торт. Тато купив сік. Ми співали Лесику пісні.

Веселі Лесикові іменини!

екскавáтор
ескалаáтор

B	E	R	T	O	L	I	T
E							
C							
E	S	K	I	M	O		
L							
K							
A	E	R	O	P	O	R	T

поле
нива

лан
степ

2 3 4 1
с е л о

селó
селá
сéла
летíли

весна
весéлка
весéлики
прилетíли

вéсело
весéле
весéлі
перелетíли

СЕЛО ВЕСЕЛЕ

Оленка і Лесик вирошли в селі. Село
Веселе. Навколо села степ. У степу трактор.
На тракторі Семен. Він оре поле.

Навесні стало тёпло. І в село прилетіли
лелеки. На високому стовпі Семен поклав
велике колесо. Лелеки намостили ____.

Тут і там клéкіт.

Вéсело навесні в селі Веселому!

Весéмки на крылі весну

принесли.

Д д

— · — • — •

— · = •

= · — • —

— • —

д ра — ді — ли

т ле — ті — ли

= • —

Да — ни — ло

Та — ма — ра

кро	ко	дил
ве	ло	си
		пед

дині
діти
дорослі

липи
клéни
топóлі

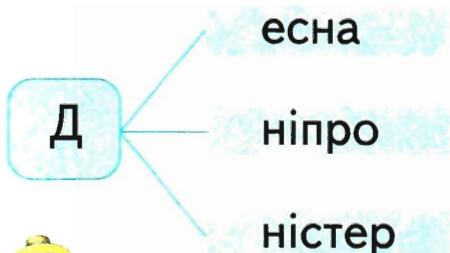
дитина
долíна
дерéва

Дмитрик
Дениско
Даринка

	д	і	д			
	д	і	в	о		
	д	и	в	а	н	
д	е	с	é	р	т	
д	а	р	у	н	о	к

д	н	о				
д	в	і	р			
д	р	і	з	д		
д	й	к	т	о	р	
д	в	і	р	н	й	к

3 6 1 4 5 2 7 8
дарувати

Додай одне слово.

Летіли під ____.
 Прилетіли в ____.
 Долетіли до ____.
 Налетіли на ____.
 Полетіли у ____.
 Пролетіли над ____.

По саду іду, іду і в дуду: «Ду-ду! Ду-ду!»

сад	<u>садили</u>	рід
<u>садок</u>	садівник	<u>роді́на</u>

ПАРК НА ПУСТИРІ

Недалеко від міста пустир.
— Посадимо на пустирі дерева і квіти, —
надумали діти.

Парк садили і дорослі, і діти. Усім керувала садівник Олена Данилівна.

— Тут посадимо липи і клени. А там далі — високі стрункі тополі.

— А посередині парку ми намітимо квітники, — несміливо порадила мала Даринка.

— Саме так, Даринко, — великі квітники! — радо мовила Олена Данилівна.

Дмитрик, Вадим і Дениско носили від ставка воду. Діти поливали молоді дерева та квіти.

СКОРОМОВКА

Ми носили воду в ситі,
та дерева не политі.
Воду в ситі не носити,
саду ситом не полити.

Клен, сосна і липа — деревя.

А крокуси, іриси і канни?

33

са

зна

зно

зну

зни

за

со

сна

сно

сну

сни

зо

су

віз

візок

возити

зу

си

злива — слива

зи

ci

зірка — сірка

зі

се

коза — кося

зе

У Назара коса.
У Зіни коза.

замок

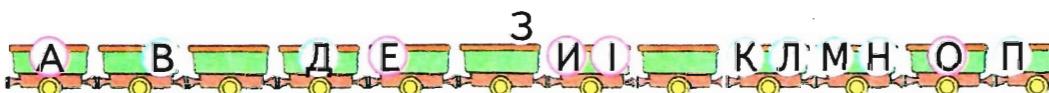
замок

СКАЗАТИ І ЗРОЗУМІТИ

Не водити за носа.

Не задирати носа.

Не показувати носа.

ВЕСЕЛА ЗИМА

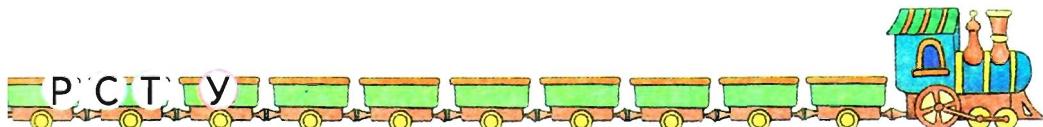
Настала зима. Застелила на землі зі снігу
кілім. Замела навколо і садок, і поле...

Мороз прикрасив візерунками вікна.
А ставки, озера і ріки замурував у лід.
Тато залив коло дому велику ковзанку.
Ми стали на ковзани — і на ковзанку!
А Данилко посадив Зіну в сани і везе.
Повезло Зіні!

Зима морозна, але така весела!

СКОРОМОВКИ

Морозе, морозе, зміни сани на воза.
Підем зиму замикати — весну закликати.

РАНОК НА ОЗЕРІ

За містом велике і красиве озеро. Коло озера росте лоза.

— Завтра підемо по лозу до озера, — сказав татко Назаркові.

Зрадів Назарко. Відразу вимкнув телевізор і заснув.

Зранку зазирнуло у вікно.

— Пора вставати, — сказав тато.

Назарко відразу встав і застелив .

І от тато з сином простували за місто до озера.

Озеро немов дрімало в сизому тумані.

Назарко зазирнув у воду, а вона така прозора-прозора.

Посередині озера острів. Раптом від острова долинуло зозулине «Ку-ку!».

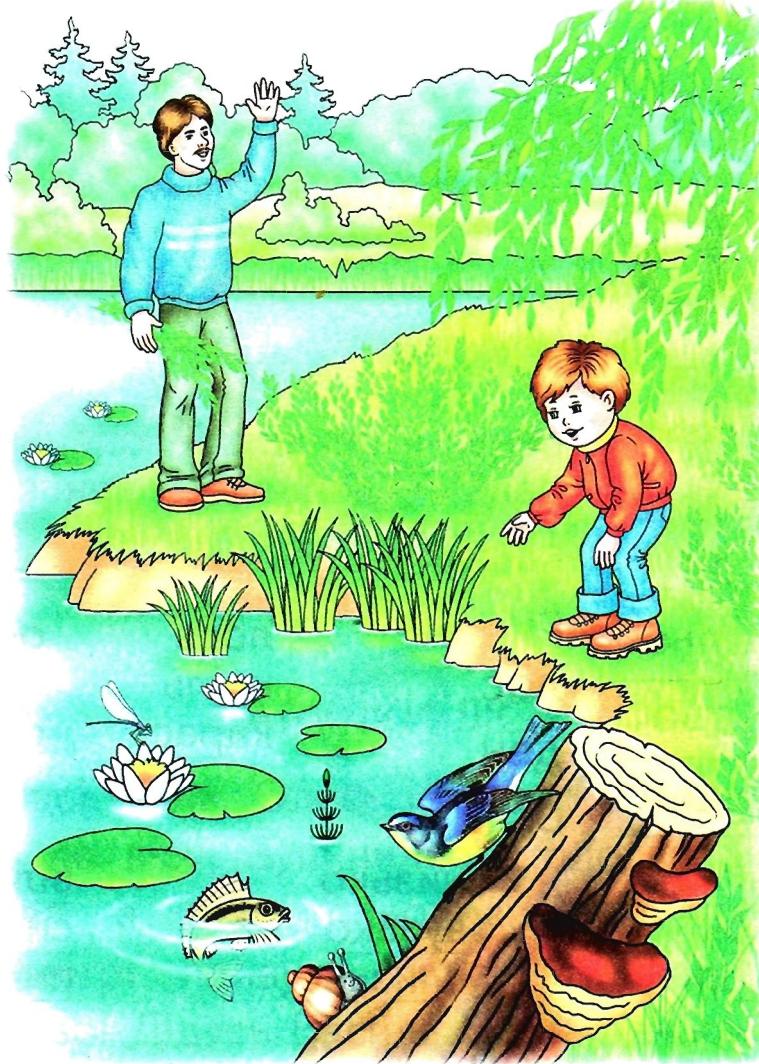
І відразу над озером злетіла дика .

— Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку! — відповів зозулі Назарко.

«Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку!» — знову долинув зозулин спів.

— А он ремез у лозі, — помітив тато.

Весело Назаркові коло озера!

Тато зрізав прутики лози, а Назарко складав на візок.

— Повеземо лозу додому і корзинки сплетемо.

— Лозинку до лозинки — сплетемо корзинки! — весело заспівав Назарко.

ь

СО	СЬО
НО	НЬО
ЛО	ЛЬО
ТО	ТЬО
ДО	ДЬО

пень — пеньо́к — опе́ньки
день — деньо́к — деньки

кін

сіл

лос

ден

осін

ь

лось
кріль
карась

осінь
окунь
олень

льон
пеньок
кольори

низько
вузько
слизько

вільно
сильно
пильно

ЛЬОН

Он поле. На ньому росте льон. Льон — польова рослина. Квіти на ньому сині-сині!

З льону буде тканина. А з тканини — скатертина на столі і занавіски на вікні.

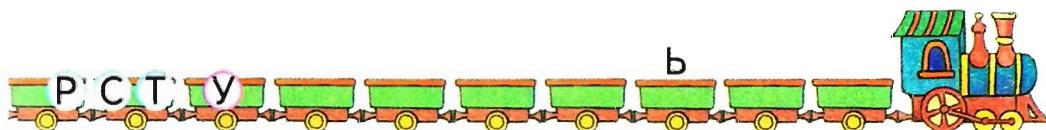

ДАРУНКИ ЛІСУ

У лісі осінь. Олесь із дідусем раненько ідуть до лісу. Зупинились коло високого дерева з різнокольоровими листками. У повітрі пливуть ле~~н~~енькі павутинки. Красиво! Дідусь Василь сів на пеньок.

— Діду, тут опеньки! Ось вони, навколо пенька! — зрадів Олесь.

І от повні відра опеньків несуть Олесь і дідусь додому.

Бб

ба	па
бу	пу
бе	пе
бі	пі
бо	по

блка
бнт
блка

бнт
збри
зубр

Б — П

бік — пік рибка — ріпка
зуб — суп рубати — копати

3 4 5 1 2
банка

На березі бобер.
На березі білка.

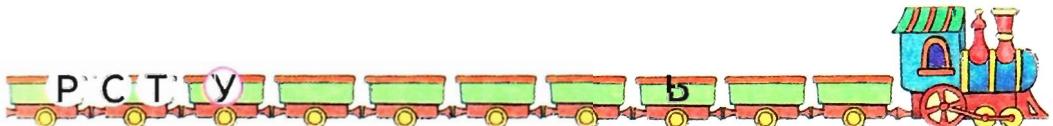
ВЕЛИКІ ДРУЗІ

У бабусі Дарини один онук — Бориско.
— Купи мені, бабусенько, будь ласка,
собаку, — попросив онук.

— Добре, — радісно відповіла Дарина
і подарувала онукові собаку.

Бориско зрадів такому подарунку. Він
назвав песика Бімом.

Тепер Борис із Бімом — великі друзі.

б	р	і	д						
б	р	е	л	й					
б	р	е	с	т	й				
б	р	о	д	й	т	и			
п	о	б	р	е	с	т	й		
п	о	б	р	о	д	й	т	и	
п	е	р	е	б	р	е	с	т	й

бáвитись
заборонíв
збирали
забули
забráти
турбува́ти

БІЛКИ

У лісі під старими дубами бавилась дітвора. Раптом Богдан крикнув: «Білки! Он білки!»

Білки збирали запаси на зиму.

Діти кинулись до звірків. Але білки враз зникли в дуплі дуба.

— Не треба білок турбувати! Вони у себе вдома, — суворо заборонив дідусь.

Добери відповідь.

Де дупло білки?

Де плавала рибка?

Де зимував ведмідь?

в озері у дубі

у барлозі

СКОРОМОВКА

Бурі бобри брід перебрели.

Забули бобри забрати торби.

Г Г

га
го
гу
гі
ге

гіл

гол

гус

ка

луб

род

сті

аг

ог

уг

іг

ег

рак
риби

рак
риби

Де росте?

гриб

граб

огірóк

гарбúз

гвоздíка

гладіóлус

Де **и**ве?

грак

тигр

гусак

папúга

гúсінь

бегемóт

Гуска з гусаком пливуть,
діток до берега ведуть.

Равлик, равлик,
вистав ріг —
дамо сиру
на пиріг!
Виставив равлик роги:
«Геть із дороги!»

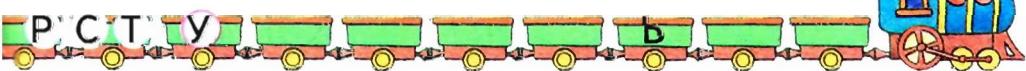
город
городина
огіркі

гурт
гуртом
гарно

Ігор
Ганна
Олег

Коло млина, коло бруду
два голуби пили воду.

Г Г

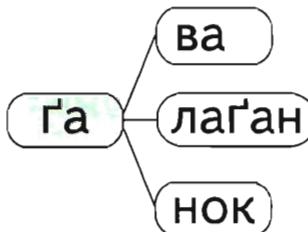

- · - · -

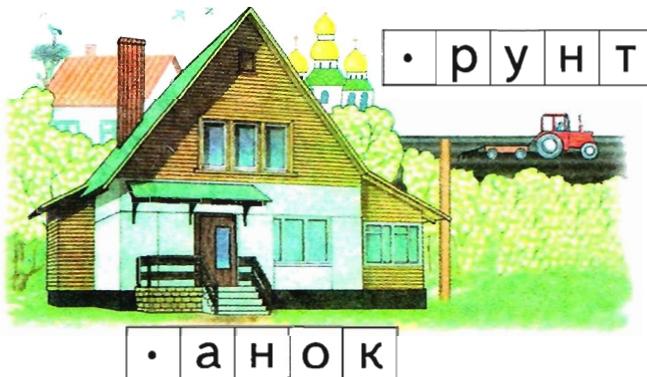
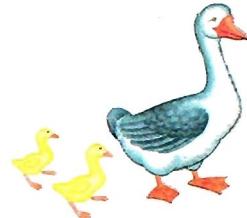
- · - · -

- · - - -

ка	Га
ко	Го
ку	Гу
ки	Ги
ке	Ге

грунт гэлгэйт
газда гэлгэтэли
агрус гэлгэтэти

СКАЗАТИ І ЗРОЗУМІТИ

Ловити Ґав.
Мати гостре око.
Закопилити губу.

СКОРОМОВКИ

Дві Ґави зранку
гасали по Ґанку.
Ґави просили
у мами сніданку.

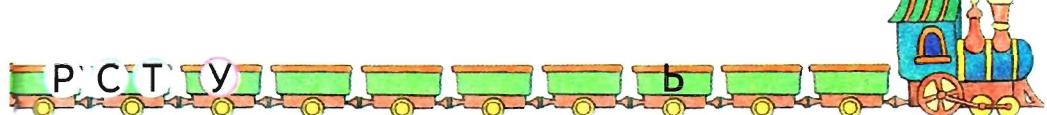
* * *

Гава Ґаву запитала:
— Ти на Ґанок не літала?
— Не літала я на Ґанок
і прогавила сніданок.

Гава гарно захувала.

Багем-могем зготувала.

ГУРТОК «УМІЛІ РУКИ»

У гуртку «Умілі руки» діти ліпили з пластиліну різні гриби.

Гліб виліпив два білі гриби з бурими голівками. Ніна наліпила купку опеньків. У Галинки — три підберезовики.

— А назвіть моого гриба, — запропонував Богдан.

— Та в тебе груздь! — відразу впізнав Олекса Богданового грибá.

— Зараз зима, а ми немовби в осінньому лісі усі разом побували, — сказала Ганна Григорівна.

ВОСЕНИ НА ГОРОДІ

У бабусі Ганні і діда Кирила город. Вони гарні госпόдарі. Внуки Олег, Ігор і мала Галинка гуртом допомагали бабусі з дідусем. Вони підготували ґрунт для посадки горо́дини. А потім усе літо поливали рослини.

І восени город подарував усім гарні дари.

— Ого-го! Ото гарбуз! — вигукнула Галинка. — Розкрутів по землі зелені вуса.

— А ось скільки огірків розстелилось!

— Засолимо на зиму! Матимемо вітаміни.

ЧЧ

—•—•—•

—•—•—•—

—•—•—•—•

ча	ач
чі	іч
че	еч
чи	иch
чу	уч

річка
річечка

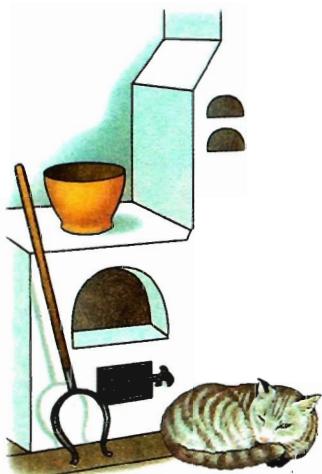
чабáн
чабанí

дівчинка
Марíчка

качка
качечка

овéчки
вівчарí

порíчки
смерíчка

Чечір-вечір,
вечір-чечір.
Кіт муркоче
коло печі.
Чорні лапки,
уса, ротик,
чечір-вечір,
спить тут котик!

сонечко
віконечко
горличка

горлечко
співáночка
закликáночка

ЗАКЛИКАНОЧКА

Сонечко, сонечко,
посвіти в віконечко!
На весінні квіточки,
на маленькі діточки.

СКОРОМОВКА

У голубки-горлички
туркотливе горлечко.
Горличка туркоче,
горличка воркоче.

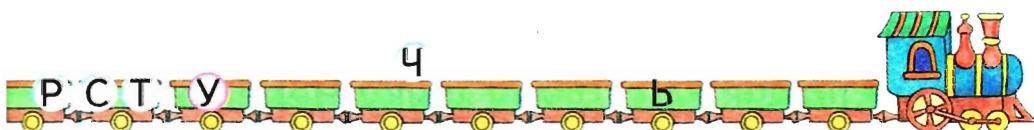
5 4 3 1 2
ручка

3 2 4 5 1
силач

У ку^чера ку^чері усі перекручені.

НА ПОЛОНИНІ

Усе літо високо на полонині чабани пасуть овечі отари.

Сьогодні в Марічки радість. Вона з татком іде в гості до вівчарів. Марічка несе листи, а татко — книги і газети.

Чабани давно чекали новин, тому радо зустрічали дівчинку. Вони знали: увечері на полонині лунатимуть чудові пісні. Про чарівні Карпати і зелені полонини, про квітучу черемо́йну і смерічки-красуні, про гірські потічки і стрімку річку Черемо́.

КАРПАТИ

Знов зелені стали
гори навесні,
з полонини чути
співи голосні.
І трембіти десь
над горами гудуть,
то вівчарики
з отарами ідуть.

ЗАГАДКИ

Білі овечки по небу блукали,
впали додолу, в річку попали.

* * *

Мокра вата пропливла,
з неба воду пролила.

Й Й

рій

йод

казкóвий

гай

гайок

лíповий

лійка

йогúрт

гречáний

сóйка

серйóзний

смачнý

чайка

знайóмий

корýсний

корíчневий
чеврóний

синій
білий

зелéний
чóрний

Додай назву кольору.

сніг — ...

небо — ...

мак — ...

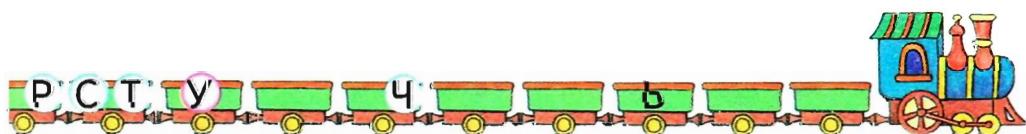
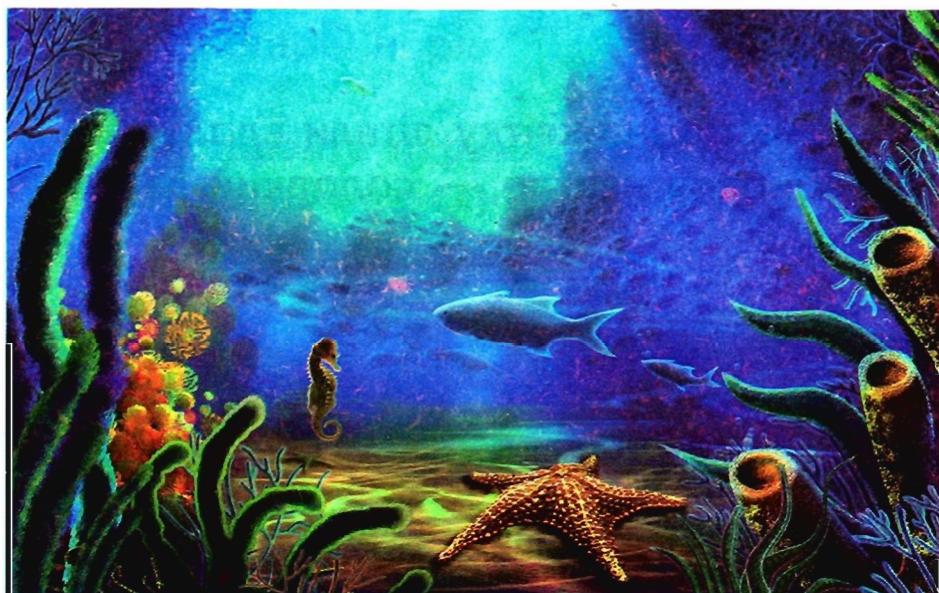
трава — ...

КАЗКОВИЙ СВІТ

Пірнули Надійка з татком під воду, а там диво дивне! Тварини й рослини незвичайні. Он краб сидить на камені. Коло нього морська зірка. А он серед трави морський коник застиг. Там медузи. А он риба-голка.

— Ой! Яка краса! — здивувалась Надійка. Навколо такі різні відтінки кольорів! Тут і зелений, і червоний, і білий, і синій. Чарівний, казковий світ побачила Надійка на морському дні.

ПАСІКА

У липні розквітили липи, і дідусь Матвій вивіз пасіку в липовий гай.

А неподалік — і гречаний лан. З дідом був і малий Андрійко.

Ось під вечір із вулика вилетів молодий рій і сів на невисоку липу.

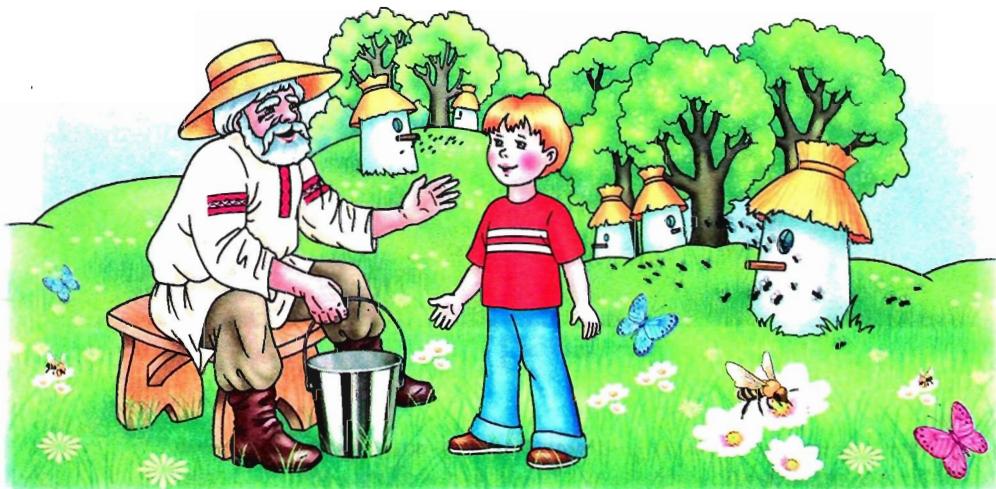
— Ану давай, внучку, відро. Треба негайно зібрати молодий рій.

— А куди ми тепер його поселимо?

— У новий вулик, Андрійку. Смачний, корисний буде в нас мед — і гречаний, і липовий.

З квітки на квітку літали влітку,
збирали нектар — солодкий дар.

ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ (Народна пісенька)

— Зайчику, зайчику,
де ти бував?
— У березовім гайочку,
на зеленому горбочку
квіточки зривав.
— А кого ти, зайчику,
там зустрічав?
— Співучого соловейка
на калиновім гіллі
та знайому лисоньку
у старій норі.

Попрацюйте парами. Розподіліть ролі
і прочитайте пісеньку в особах.

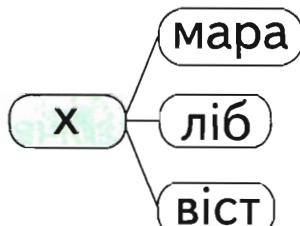
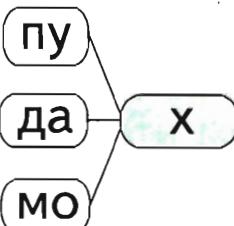
Xx

— · — · — ·

— · — · — · — ·

— · — · — · — ·

Коли ми так говоримо?

- Ох — ох — ох!
- Ах — ах — ах!
- Ух — ух — ух!
- Ха — ха — ха!

горіх
горóх
ховráх

муха
мухомóр
черепáха

хата
хатýнка
хмарýнка

Черепаха — чепуруха,
чепуруха — черепаха!
Начепила капел·ха —
наче пава, черепаха!

КОЛИСКОВА ПІСЕНЬКА

Ходить сон коло вікон,
а дрімota коло плоту,
та й пита сон у дрімоти:
— А де будем ночувати?
— Де хатина теплесенька,
де дитина малесенька,
там ми будем ночувати
і дитину колихати.

ЗАГАДКИ

Чорна корова всіх зборола.
А білий віл усіх звів.

* * *

Рогатий пастух у морі
срібні овечки пасе.

лéгко — легéнько блíзько — близéнько

КАЗКОВІ ХМАРИНКИ

Михайликіві подобалось спостерігати за хмаринками в небі. Він ліг на траву і тихенько заспівав:

Хмаринки-пуховинки,
химерні, волохаті,
вмостились на хвилинку
у хлопчика на хаті.

А легкі білі хмаринки пролітали над ним. Оті — наче стадо білих слонів. Он у великого слона під хоботом великі їкла.

А то неначе хмара-кит. Оті хмарки — немов чарівні птахи. У них такі грайливі хвости!

Та ось велика темна хмара затулила білі хмарки.

Але налетів вітер і відігнав чорну хмару. І знову попливли казкові хмаринки, неначе волохаті овечки...

«Де домівка хмаринок? Куди вони линуть?» — думав Михайлик.

За лісом, за пралісом сіра
богна висить,

Я я

—•—•—•—

—•—•—•—

—•—•—

ла	ля
та	тя
ра	ря

яблуна
яблуко
яблучко
яблучний

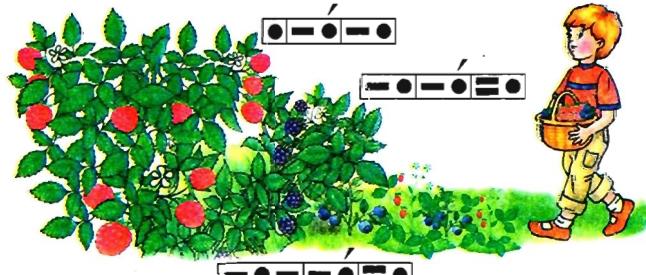
лялька
малята
звірятат
зозуля

ягоди
ялинка
чапля
дяtel

Яків
Ярослав
Лідія
Надія

волосся
знання
взуття
гілля

Яків ягідки якісь із галявини приніс.
Допоможи Якову дізнатися, яких ягід
він назбирав.

ХТО КОГО ЗЛЯКАВСЯ?

Білий котик спав на лаві
посередині двора.

Прилетіла чорна Ґава
та як крикне раптом:

— Кра!

Кіт прокинувся, злякався
та в димар на хату — скік!

Здивувалась чорна Ґава.

— Де той білий котик зник?

Бачить Ґава:

— Хто то? Хто то?

Враз вилазить з димаря
весь чорнявий білий котик,
чорний-чорний, як мара*!

Наталя Забіла

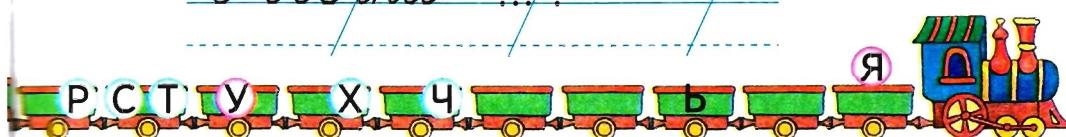
* Мара — казкова істота.

У кози — козенятко

У корови —

У овочки —

мая́к
яскра́во
Ялта

Ясочка
«Мрія»
якір

ЯЛТА

Ялта — красива місто на березі Чорного моря. Навколо Ялти — мальовничі Кримські гори. У горах ростуть соснові, букові і дубові ліси. А на схилах гір — виноградники. У Ялті чудові парки і сади, яскраве сонечко, духмяний вітер із гір і ласкаве море.

Сьогодні в ялтинський морський порт прибуде теплохід «Мрія».

Яків Петрович — капітан теплохода «Мрія». Далеко в морі він водить свій корабель. Уночі з берега йому світить яскравий маяк.

Корабель прийдуть зустрічати мама, Андрійко і мала Ясочка. Яся здалеку побачить татків корабель!

Білий велетень у морях заморився,
якорем за дно зачепився і спинився.

Ж Ж

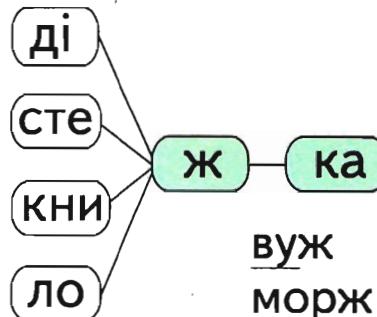

— • —

— · — •

— • —

жа
жо
жу
жі
же

аж
ож
уж
іж
еж

Чітко вимовляй звук [ж] у словах.

нóги — нíжки

смúги — смúжки

róги — ríжки

дúги — дужкí

Жовтий жук у житі жив,
жук із жабками дружив.
Жартувати жук умів —
жабок жук завжди дражнив.

НА ЗЕЛЕНОМУ ЛУЖКУ

На зеленому лужку,
на лужку, на моріжку
закружляли діти в колі
у веселому танку.

Закружляли в бистрім колі,
заспівали в дружній грі.
Навіть листя на тополі
засміялося вгорі!

Наталя Забіла

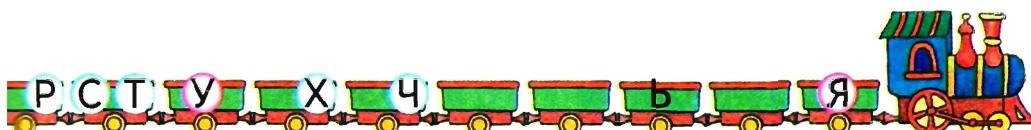
* * *

Журиться журавлик дуже —
жодна жабка з ним не дружить.
— Журавлику, не журися,
біля жабок не барися.
Глянь, уже журавленята
можуть над лужком кружляти.

Леся Вознюк

3 2 1 4 5
н і ж к а

біжитъ
біжатъ
лежитъ
лежкатъ
дружити
подружилися

журавель
журавлі
журавлик
журавлиний
журавлині
розважай

ЛИСИЧКА І ЖУРАВЕЛЬ

Лисичка і Журавель дуже подружилися одне з одним. Навіть кумами стали.

Якось Лисичка й каже до Журавля:

— Приходь, куме, до мене в гості. Буду тебе чекати.

Прибув Журавлик до Лисички на обід із подарунком. А хитра Лисичка зварила смачний молочний кисіль. Розмазала його по дну тарілки та й поставила перед гостем. Сама язичком — лизь та лизь!

А Журавель?

І Журавель відповів підрузі тим сáмим. Покликав він Лисичку в гості. Нарізав дрібненько смачних овочів та й насипав у високий глечик із вузьким горлечком. І поставив на стіл.

Ох Лисичка до глечика — голова не влазить. Вона тоді лапками — не виходить. Ох і розгнівалася ж Лисичка...

Розкажи, чим закінчилася казка.

Не той друг, хто медом маже, а той, хто правду каже.

Ш Ш

ша
шо
шу
ши
ші
ше

шум
шуба
шторм
школа
шахи
шашки
шахісти

шапка
шишка
чашка
мишка
шайба
швидко
шість

аш
ош
уш
иш
іш
еш

Грати в шахи — розвивати розум.
Грати в хокей — бути спрітним.

ХОРОША ГРА

Хлопчики з двох сусідніх дворів вирішили пограти в хокей. Вони створили команди «Сокіл» і «Буран». А яка ж команда виявиться сильніша?

І ось гра розпочалася. Швидко мчать по льоду ковзани. Удар! І вже перша шайба у воротах «Сокола». Шумлять уболівальники.

— Сашко! Не підведи наш двір! — кричать дівчатка капітану.

І знову шайба! Усього під час гри діти забили аж шість шайб. Загальний рахунок у грі — 3:3.

— Нічия. Хороша була гра,— сказав тренер-старшокласник.

ПОСПІШАЙ, СИНИЧКО!

Зустрілися в лісі дві синички.

— Чи ти снідала? — спитала перша.

— Ні. Ось, може, якусь комашку в корі знайду.

— Так чого ж ти тут сидиш? Лети швиденько до школи. Там у саду аж шість годівничок! Чого в них тільки нема! І пшоно, і шматочки сала, і ягоди шипшини та горобини. Поспішай, синичко!

За Галиною Демченко

Жовта шубка, чорна шапка,
сині крила, сірі лапки.

КОЖУШОК

Йшов сніжок на торжок
продажати кожушок.
Кіт купив того кожуха,
загорнувшись по самі вуха.

Як забіг у нім до хати,
хутро стало розставати.
Сів Воркотик за мішком
та й умився кожушком.

Платон Вороно́ко

СКОРОМОВКА

Шишкар шишку з вершечка сосни
нишком на лиску струсив.
Ой смішний!

Володимир Верховень

Ц Ц

— • — • — •

— • — • — •

• = • — •

	це
цю	цу
ці	ци
ця	ца
цьо	ко

цап

цапок

цапенята

синиця

сестриця

цирк

цукор

цукерка

водиця

кри ниця

копитця

горобці

молодці

зайці

лисіці

станція

сцена
хлопець
залізниця

цирк
цукор
цукерка

СКОРОМОВКА

Цоки-цоки-цок копитця —
це цапок йде до криниці.
Працьовитим цапенятам
принесе водиці тато.

ЦИРКОВА ЗАЛІЗНИЦЯ

Сашко з Грицем побували в цирку. Вони подивилися цікаву виставу. У ній брали участь різні тварини.

Усе відбувалося на залізниці. Слониха там підмітала перон. Квітки продавала лисиця. Біля каси стояли дві білочки. А начальником вокзалу був поважний цап.

Довго сміялися хлопці, коли на арену вивели зайця. Хотів зайчик проскочити без квитка. Та не вдалося!

Синичі-сестричі летять до

криничі на брати водичі.

РОДИЧІ (Казка)

— Чому це ти, сестрице, така непривітна до мене? — запитав Буряк Цукерку.

— Я тобі не сестриця! — закопйлила губи Цукерка. — Я солодка, у барвистому паперовому платтячку, а ти — брудний і грубий, сидиш у землі!

— А все ж ви родичі! — озвалася тітка Цибульна. — Ось виросте Буряк, з нього виготовлять цукор, а вже з цукру — і вас, солодкі цукерки.

Не цурайтесь свого роду!

УСТАВАТИ РАНО ТРЕБА

Рано-вранці крізь віконце
зазирнуло в хату сонце.

Я збудив Марійку знову
на зарядку на ранкову.

Вже Марійка учениця —
довго спати не годиться!

Усміхнулось сонце з неба:
— Уставати рано треба!

Володимир Лучук

i i

—•—•—

—•—•—•—

—•—•—•—

Україна
українка
україночка
українська
по-українському

Київ
киянин
киянка
кияночка

В зéлені дíброва,
в кýтицях калина.
Глянь, яка чудова
наша Україна!

Анатолій Камінчук

НА ЕКСКУРСІЇ

Київ — столиця України. Місто Київ стоїть по обох берегах річки Дніпро. У скверах і парках багато каштанів, які цвітуть навесні. Тоді Київ особливо гарний!

До Дмитрика в Київ приїхали в гості Леся з Петриком.

— Сьогодні ж оглянемо старий Київ. Почнемо з Андріївського узвозу.

— А чому це Київ старий? — здивувано запитала Леся.

— Бо йому понад тисячу років!

Побували діти в Маріїнському парку, на схилах Дніпра. Оглянули Михайлівський Золотоверхий собор.

— А завтра куди пойдемо?

— Завтра пойдемо до лялькового театру. Подивимося виставу «Кіт у чоботях».

Київ — столиця України.

ГРОШІ УКРАЇНИ

У різних держав — різні гроші. У Росії та Білорусі — рублі, у Сполучених Штатах Америки — дόлари, в Туреччині — ліри, у Грузії — ларі, у Латвії — лати...

А в Україні — гривня. На українських гривнях — портрети видатних синів і дочок України. Це Ярослав Мудрий і Григорій Сковорода, Іван Мазепа і Богдан Хмельницький, Тарас Шевченко і Леся Українка. Їхні імена прославили нашу державу. Тому українці гордяться своїми героями.

Правильно вживай.

Дві гривні. Десять гривень.

МІСТА УКРАЇНИ

Головне місто України — Київ. Названо його на честь засновника міста — князя Кія.

Велике і красиве старовинне місто Львів. Його заснував князь Данило Галицький. І назвав це місто на честь свого сина Лева.

А зверни увагу на міста, нázви яким дали річкí, на яких вони стоять. Полтава — на річці Лтáва. Ужгород — на річці Уж. Запоріжжя знаходиться за порогами Дніпра. А Лугáнськ стоїть на річці Лугáнь.

Кожне місто України славне своїм минулим і лéдьми, які в ньому живуть.

 Які міста України тобі відомі? Розкажи про місто або село, в якому ти живеш.

ЮЮ

граю

чекаю

поспішаю

співаю

дожидаю

повертяю

дякую

поглядаю

стрибаю

! Прислухайся, які звуки позначає буква ю в цих словах.

любити

струмóк — дрючóк

малювати

клуб — ключ

ПІСЕНЬКА ВЕСНЯНОЇ ВОДИ

З гір на долину
біжу, стрибаю, рину!
Місточки збиваю,
всі грéбельки зриваю.
Бо весняна вода,
як воля молода!

Леся Українка

Я МАТУСЮ ДОЖИДАЮ

Поглядаю, поглядаю
у вікно частенько.
Дожидаю, дожидаю
із роботи неньку.

І на кухні, і в світлиці
підмела, прибрала,
і водиці із криниці
два відра набрала.

І весь посуд перемила —
буде рада ненька,
прийде — скаже:
— Ти втомилася,
відпочинь, рідненька!

Олександр Пархоменко

 **Розкажи, що ти робиш
по домашньому господарству.**

Руки малі, та до роботи вдалі.

ДЕСЯТЬ РОБІТНИКІВ

Зайшов якось я до одної жінки в хату.

Одаркою звали її. Дивлюсь, а в хаті в ней так гарно! Діти умиті, чисто вдягнені, обід зварений.

— І як це ви встигли усе самі поробити? — запитую.

— Та я ж маю аж десять робітників! Вони мене в усьому слухаються, один одному допомагають.

— Які ж це у вас робітники?

— А ось вони! — засміялася Одарка і поклала на стіл свої руки з десятьма пальцями.

Михайло Коцюбинський

РУКИ

Все вони робити вміють:
поливають, косять, миють,
піднімають, носять, грають,
варять, шиють, прибирають
у дворі, в садочку, в домі...
Ви давно уже знайомі
з обома працівниками —
працьовитими руками.

Ігор Січовик

Є є

блакитне
синє
весняне
літнє

радіє
співає
малює
розуміє

грає
виграє
виливає
брізкає

Євгенко
Євгенія
Євгенівна

будується
розбудовується
не заважає

ЗАГАДКА

Барвистеє коромисло
понад річкою повісло.

синіє
набирає
напувáє
тrimáє

БАРВИСТЕ КОРÓМИСЛО

Над річкою синіє хмара. Через усю хмару — барвиста веселка. Грає-виграє вона в небі. Немов казкове коромисло повисло над річкою.

Десь там за лісом, на високій горі, сидить могутній велетень Грім-Буревій. Це він міцно тримає у своїх дужих руках дивне коромисло. Набирає відрами воду з річки і виливає її на хмару. А хмара бризкає цією водою на поля, на сади, на ліси і напуває все живе на землі.

За Василем Сухомлинським

ЗАГАДКИ

Є такі чарівні сходи,
по яких ніхто неходить.
Сходи ті самі везуть:
тільки став на них — і в путь.

Анатолій Костецький

* * *

Під землею, подивіться,
незвичайна залізниця.
Пробігають поїзди:
цей — туди, а той — сюди.
Ми до станції «Дніпро»
їдем з татком на

Борис Вовк

КІЇВСЬКЕ МЕТРО

Росте і будується столиця України. Разом з нею розбудовується і метро. Мчать під Києвом у тунелях блакитні поїзді. Дуже швидко мчать від станції до станції.

Під землею ніхто поїздам не заважає. Немає пішохідних переходів. Немає ніякого іншого транспорту, крім метро. Тому і самі поїзди метро нікому не заважають — ні пішоходам, ні тролейбусам, ні автобусам, ні трамваям.

Мчать поїзди — шлях вільний.

Ш Ш

— · — · — ·

— · — · — ·

— · — · — ·

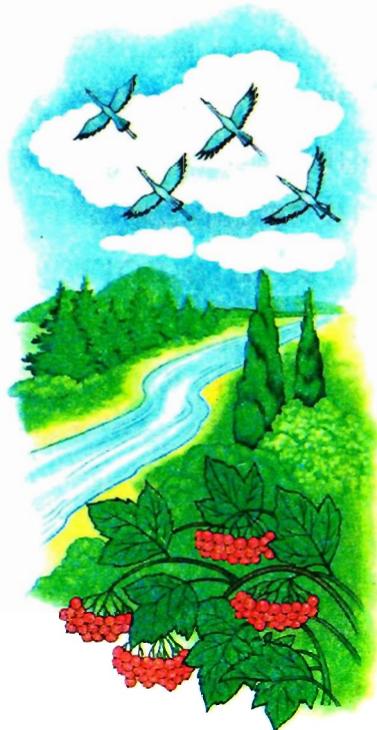
ча	ща
чо	що
чу	щу
чи	щи
че	ще

широ
щедро
щасливо

батько
батьківський
Батьківщина

Можна все на світі
вибирати, сину,
вибрати не можна
тільки Батьківщину.

Василь Симоненко

Людина без Батьківщини — що соловей
без пісні.

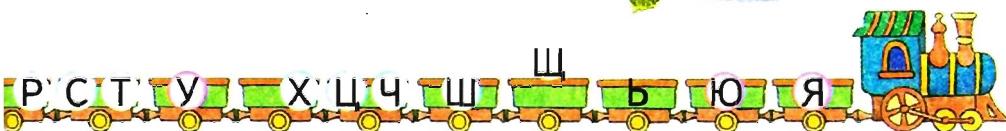

НАША БАТЬКІВЩИНА

Батьківщина — це земля не тільки наших батьків, а й дідів, прадідів. Батьківщина — це край, де здавна звучить наша рідна мова і матерінська пісня. Наша Батьківщина зветься Україною.

Україна — це безкраї лани пшениці, квітучі поля льону, вишневі сади. Це гори Карпати і шахти Донбасу. Це широкий Дніпро-Славутич, що несе свої води аж у Чорне море. Це наш сонячний Крим.

Україна — це той край, де ми живемо.

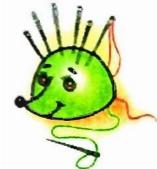

ЩО ДЛЯ ЧОГО ТРЕБА?

Щоб горód перекопати,
треба мати нам

Щоб забить в стіну гвіздок,
треба мати

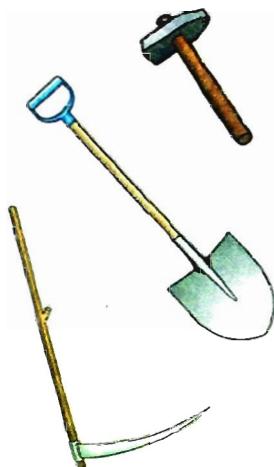

Дров тоді лиш нарubaєш,
якщо ти ... маєш.

Щоб зашити дірку швидко,
треба мати ... й

Влітку трави над рікою
косять гострою

А без чого жодне діло
не кипіло, не горіло?

Без завзятих і робочих,
до усяких справ охочих,
здібних до усіх наук
двох твоїх умілих

Галина Малик

Прочитай ще раз вірш «Руки» на
сторінці 123. Порівняй ці два вірші.
Що між ними є спільне?

Де руки й охота, там добра робота.

ПРО ЩО ШЕПОТІЛИ БЕРІЗКИ

Що вони шепочуть? Що? Сорока просто вмирала з цікавості. Вона крутилася на всі боки, виглядаючи щось цікаве. І раптом помітила! У гіллі на вербі висіло незвичайне гніздо, дуже схоже на рукавичку.

Ще тиждень тому не було тут ніякого гнізда, а зараз — ось воно. Це, мабуть, про нього шепочуть берізки. Дуже воно гарне, тепле. І висить на тоненьких гілочках — нехай спробує який хижак дістати!

Хто ж його змайстрував?

Ірина Прокопенко

 Чи зможеш ти відповісти допитливій сороці? Яка то пташка змайструвала собі таке незвичайне гніздечко?

Ф ф

— • — • —

— • — • —

— • — • — • —

фáра
фáрба
фéрма
фéрмер

фóрма
футбóл
футболíст
фотóграф

фонтáн
кофта
тúфельки
шарф

фрúкти
фіálка

телефóн
портфéль

профéсія
асфáльт

Буква Ф — то фантазéрка,
любитъ фрукти, феєрвérки,
і фіалки, і фонтани,
і фортéцю, і фазана,
фарби різокольорові,
фею й фáкели казкові.

Іван Макота

ТЕЛЕФОН

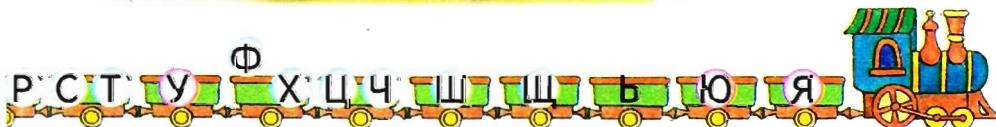
Хто з вас, діти, не знає, що таке телефон?
Узяв слухавку, набрав потрібний номер —
і чуєш рідний голос.

У давні часи, коли не було телефонів,
люди використовували голубів-поштарів.

А сьогодні ми маємо вже й мобільний
телефон. Його завжди можна носити при
собі, бо працює він без дроту.

А ще є телефон, який дає можливість
не тільки почути, а й побачити того, з ким
розмовляєш.

 Які ти знаєш правила розмови по телевону? Розкажи про них.

ЖИРАФИ

Жирафи — найвищі тварини у світі. Між їхніми передніми ногами вільно може стати навіть доросла людина.

Спить жирафа стоячи. Іноді кладе голову між гілками, щоб не впасти.

У жирафи дуже довга шия і язик. Тому вона може дістати смачний листочок з будь-якого високого дерева.

Жирафи живуть в Африці. А в наших краях їх можна побачити в зоопарках.

ЖАРТ

Фед'ко вперше побачив у зоопарку жирафу. Роздивився її, а потім сказав:

— От добре, що я на неї не схожий.
— А чого це? — здивувалася Софійка.
— Еге! Тоді довелося б щодня мити таку довгу шию!

[дз]

[дз]

— · — ·

— · — · — ·

— · — · — ·

дзі́га
дзвóник
дзéркало
дзвін
дзвінкий
дзвіночки

гúдзик
кукурудза
родзíнка
дзвíнко
дзвеñить
задзвеñить

дза
ДЗО
дзу
дзе
дзи

ДЗВІНОЧКИ

— Дзень-дзелень! —

дзвенять
дзвіночки.

— Дзень-дзелень!

— Дзень-дзелень!

Дзвін

дзвенить
дзвінким
струмочком
цілий день:

— Дзень-дзелень!

Анатолій Загрудний

дзъоб

дзъобати

видзъобувати

Назви, де чий дзъоб.

ЛІСОВИЙ МАЙСТЕР

— Стук! Стук! — чути дзвінку дятлову пісню.

— Що ти робиш, дятле? — запитує сойка.

— Новé дупло видзъобую.

— Гарна, затишна хатка буде.

А стару ж кому залишив?

— Іншим пташкам. Вони таких міцних дзъобів не мають. Нехай живуть, шкідливих комах знищують. І всі дерева в лісі оберігають.

За Юріем Старостенком

Де багато пташок, там нема комашок.

[дж]

джміль
джмелік
джмеліний

джем
джгут

Вимовляй злито звук [дж] у словах.

джунглі
джемпер
джентльмен

джерело
джерельце
джерельна

ДЖМІЛЬ

Як дзвінок задзеленчить,
дзвінко джмелік задзижчить.
Гедзь із джмеліком летить,
бджолам весело кричыт:
— Бджоли, бджоли, бджоленята,
вилітайте погуляти!

Наталя Забіла

БДЖІЛКА

Виручив Василько з біди бджілку. Вона хотіла напитися і впала в бочку з водою. Василько кинув на воду листочек. Вилізла на нього бджілка, обсушила свої крильця і полетіла.

Покликала мама Василька вечеряти. Поставила на стіл молоко, мед, хліба нарізала. Їсть Василько, а мама й каже:

— Це меду тобі назбирала бджілка, яку ти врятував.

— Одна бджілка — і стільки меду? — здивувався Василько.

— А вона всім бджілкам розповіла, ось вони й постаралися.

Добра звістка швидко по світу лине!

Валентина Дуб

* * *

Піднімає джміль фіранку,
каже: — Доброго вам ранку!
Як вам, бджілко, ночувалось?
Чи дощу не почувалось?

Ліна Костенко

,

АПОСТРОФ

5

п'є

б'є

в'є

п'ють

б'ють

в'ють

м'яч

ім'я

сім'я

п'єса

м'ята

пір'я

хом'як

дев'ять

п'ятá

подвір'я

сузір'я

комп'ютер

В п'ятницю, у надвечір'я,

як туманцем потягло,

сонце плавно у міжгір'я

спочивати попливло.

На подвір'ячку, під в'язом,

вся зібралася сім'я:

відпочить, побути разом

та послухать солов'я.

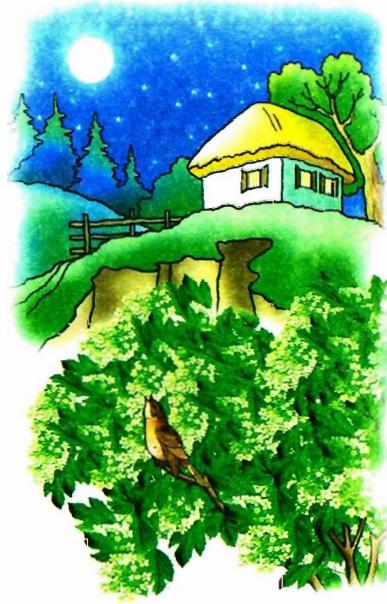
Вечоріє. На подвір'ї

вся сім'я рядком сидить.

Перше виплившо сузір'я,

вабить, манить і мигтить.

Надія Красоткіна

КОМП'ЮТЕРНА МИШКА

Ти знаєш, як закінчується казка «Ріпка»? Уся сім'я, разом із собачкою і кішкою не могла вирвати ріпку. А допомогла їм маленька мишка. Ухопила кішку за хвіст — і ріпку вирвали із землі.

А чи відомо тобі, що інша мишка, комп'ютерна, також уміє допомагати? З її допомогою стрілочка-курсór рухається по екрану комп'ютера. Сидить мишка на робочому столі на кольоровому килимку і допомагає виконувати на екрані різні дії. І слово в тексті замінити. І слова місцями переставити. І пропущений знак м'якшення або апостроф у слові вставити.

Отака комп'ютерна мишка!

* * *

Узявсь Дем'ян навчати кішку:
— Ось комп'ютер,
а ось мишка...
Як не мружить
очі кішка,
та ніде
не бачить
мишки.

ТАРАС ГРИГОРОВИЧ ШЕВЧЕНКО

На цьому портреті ти бачиш великого українського поета Тараса Шевченка.

Ще малим хлопчиком він почав писати вірші. А також виявив хист до малювання.

У своїх віршах і малюнках він оспіував рідну Україну, її чудову природу. Закликав любити і шанувати рідну мову. Його книжку «Кобзар» знають і люблять усі українці.

До пам'ятників Тарасові Шевченку в різних містах і селах ідуть дорослі й діти, щоб віддати шану великому Кобзареві.

Розкажи про місце, пов'язане з іменем Тараса Шевченка, у вашій місцевості.

* * *

Тече вода з-під явора
яром на долину.

Пишається* над водою
червона калина.

Тече вода із-за гаю
та попід горою.

Хлюпощутися качаточка
поміж осокою.

А качечка випливає
з кáчуром за ними,
ловить ряски, розмовляє
з дíтками своїми.

Тарас Шевченко

* Пишáється — красується.

Як ти розумієш ці слова: «качечка
розмовляє з дíтками своїми»?

ІВАН ЯКОВИЧ ФРАНКО

Великий український письменник Іван Франко в дитинстві часто бував у батьковій кузні. Любив спостерігати за нелегкою роботою коваля.

У сім'ї хлопчика привчали до праці, поваги до людей. І, звичайно ж, хотіли, щоб дитина вчилася на радість батькам, на добро людям.

Іван Франко написав про тяжке життя селян багато творів. А для дітей він створив цікаві казки. Найвідоміші з них — «Ріпка» і «Фарбований Лис».

Ім'ям Івана Франка названо вулиці, театри, школи.

ЛИСИЧКА І РАК

Зустрілася Лисичка з Раком. Стала їй дивиться, як він помаленьку лізе. А далі давай над ним насміхатися:

— Ну, та ѿ швидкий же ти! Справжній рак-неборак!..

— Я тобі глузувати не дозволю. Давай поб'ємося об заклад, що я швидше від тебе до того пенька добіжу.

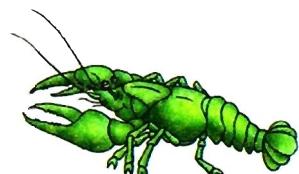
— Що? Що? Що? — здивувалася Лисичка. — Ти хотів би зі мною наввипередки бігати?

— Не тільки побіжу, а хоч ти на один скок спереду ставай, то я все одно швидше за тебе на місці буду, — мовить Рак.

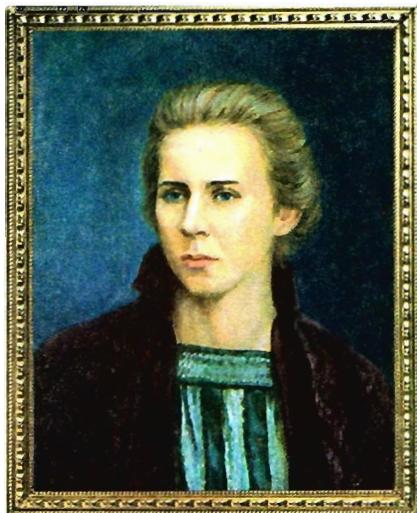
Побилися вони об заклад. Стала Лисичка на один скок поперед Рака. А Рак учепився її клешнями за хвіст. Рушила Лисичка. Добігла до пенька та ѿ кличе:

— Ну, Раче, де ти там? — та ѿ обернулася хвостом до пенька.

— Та ось де я! Давно вже жду тебе, аж трохи за пеньок забіг.

За Іваном Франком

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

Леся Українка — велика українська поетеса.

У дитинстві Леся була дуже жвавою і допитливою дівчинкою. У чотири роки вже добре читала. Улюбленими творами дівчинки стали вірші Тараса Шевченка, українські народні казки, книжки про дивовижні подорожі.

Леся Українка щиро любила Україну, свій народ. Написала для дітей і дорослих багато віршів та казок. Роками з любов'ю збирала вона українські народні пісні.

Твори Лесі Українки відомі далеко за межами нашої країни.

ВИШЕНЬКИ

Поблизу ють черешеньки
в листі зелененькім,
черешеньки ваблять очі
діточкам маленьким.

Дівчаточко й хлоп'яточко
під деревцем скачуть,
простягають рученята
та мало не плачуть.

«Ой вишеньки-черешеньки,
червонії, спілі,
чого ж бо ви так високо
виросли на гіллі?»

«Ой того ми так високо
виросли на гіллі, —
якби зросли низесенько,
чи то ж би доспіли?»

Леся Українка

Попрацюйте групами. Розподіліть ролі
і прочитайте вірш в особах.

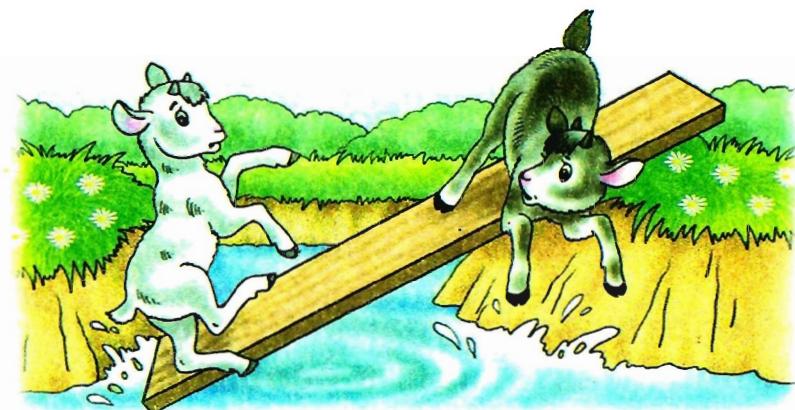
ПРО ДВОХ ЦАПКІВ

З одного берега йде до річки білий цапок, а з другого берега підходить чорний цапок. І той хоче через річку перебратися, і другий. А через річку кладка. Така вузенька, що тільки один може перейти, а двом тісно.

Не схотів білий цапок зачекати, поки перейде через кладку чорний. А чорний і собі не схотів заждати, щоб перейшов білий.

Ступили обидва на кладку, зійшлися посередині та й ну один óдного лобами й рогами бити! Бились, бились та й попадали обидва у воду.

Михайло Коцюбинський

ХОРОШІ ЗВИЧАЇ

«Доброго ранку!» — кажете ви мамі з татком, коли прокидаєтесь, учителеві, коли він заходить до класу.

«До побачення!» — кажете ви, коли йдете зі школи додому.

«Дякую», «спасибі», — щиро промовляєте за зроблену вам послугу. І всім од тих слів стає приємно і хороше.

Є в нашій Україні й інші народні звичаї. Дорогих гостей ми зустрічаємо хлібом-сіллю на вишиваному рушнику. Коли хто від'їздить або залишає рідну домівку, то садить на згадку про себе деревцé.

 А які інші народні звичаї відомі у вашому краю? Розкажи про них.

МРІЯ ЗБУЛАСЯ

Коли перший у світі космонавт Юрій Гагарін полетів у космос, українському хлопчику Льоні Каденюку минав десятий рік. Він жив тоді в селі Клишківці на Буковині.

Льоня мріяв повторити подвиг Юрія Гагаріна, наполегливо вчився і займався спортом. І свою мрію Леонід Каденюк здійснив. Він побачив нашу рідну Землю з далекого космосу.

Багато хлопчиків і дівчаток мріють полетіти в космос. Але треба не тільки мріяти, а й готовуватися до цього. І тоді мрія обов'язково збудеться.

 А про що мрієш ти? Розкажи друзям про свою мрію.

БУДЕ ДЕНЬ ВЕСЕЛИЙ

Ти прокинься рано-рано,
лиш над містом сонце встане,
привітайся з ластівками,
з кожним променем ласкавим.

Сам гарнесько умийся,
сам швиденько одягнися,
підійди до тата й мами
і скажи їм:

— Добрий ранок!

Усміхнися всім навколо:
небу, сонцю,
квітам, людям.
І тоді обов'язково
день тобі —
веселим буде!

Анатолій Костецький

Вітаємо ми вас, маленькі друзі,
сьогодні у вас свято Букваря!

Буквар ви вже вивчили закінчили,
цю книжку полюбили, як зорю.
Вона усіх вас грамоти навчила,
тож скажемо спасибі Букварю!

Ви наполегливо і старанно трудились,
робили це ви, друзі, залюбки.
З книжок багато мудрого навчились,
воно вам знадобиться на віки.

Це свято першокласників збирає,
їх мама і учителька вітає.
Радіє, веселиться дітвора —
сьогодні свято, свято Букваря!

ISBN 978-617-656-094-4

A standard barcode representing the ISBN 978-617-656-094-4.

9 7 8 6 1 7 6 5 6 0 9 4 4 >